

Madame Fu Ying: »Det menneskelige element i international adfærd«

4. dec., 2016 – Kinas *Global Times* publicerede som kronik den forberedte tale, som Fu Ying, forkvinde for Kinas Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, holdt på New York Universitet den 1. dec. *Global Times* udgav talen under ovenstående titel.

China Daily USA og *China News Services* officielle engelsksprogede webside, Ecn.cn, udgav nyhedsrapporteringer om hendes tale og fokuserede på ideen om, at »Infrastruktur kan blive en bro mellem Kina og USA«. Begge nyhedsmedier tager udgangspunkt i udtalelsen om, at »Fu Ying ser infrastruktur som en stor mulighed for samarbejde mellem USA og Kina under Amerikas nyvalgte præsident«.

Som *Global Times* rapporterer, begyndte Fu sin tale således:

»Efter præsidentvalget i USA talte den kinesiske præsident Xi Jinping den 14. nov. i telefon med nyvalgte præsident Donald Trump, hvor han sagde, at det eneste rigtige valg for deres to lande var samarbejde, og at 'de to lande har brug for at styrke koordinationen, fremme deres respektive økonomiske udvikling og globale, økonomiske vækst samt udvide udveksling og samarbejde inden for diverse felter med henblik på at bringe flere fordele til de to befolkninger og promovere en jævn udvikling af relationerne mellem Kina og USA'. Hr. Trump var helt enig med den kinesiske præsident og gav udtryk for, at han var overbevist om, at 'der vil blive en endnu større udvikling af de amerikansk-kinesiske relationer'. Dette var meget opmuntrende.

»Kina og USA har opbygget en stærk relation i årenes løb, men atmosfæren er ikke altid god. I årenes løb har jeg truffet

amerikanere fra forskellige samfundslag, og jeg er undertiden overrasket over manglen på forståelse mellem os. Én årsag er, fik jeg at vide, at nogle mennesker i USA anser, at Kina har et forkert politisk system, og at de har haft forventninger om, at Kina burde ændre sig i den retning, de ønsker, og at de føler sig skuffet, når dette ikke sker.

Nu, hvor nye generationer vokser op i begge lande, vil grundlaget for forståelse da forbedres i takt med, at de unge måske er mere interesseret i at udveksle ideer og forstå hinanden?«

Madame Fu fortsatte med at fortælle om sine oplevelser som diplomat, hvor hun satte udviklinger i Afghanistan i kontrast til dem i Cambodja i de seneste 20 år, som hun så det, og konkluderede dernæst:

»I mit land Kina løftede de seneste tre årtiers succesrige reform og åbenhed over en mia. mennesker op over eksistensniveauet. Dette er først og fremmest muligt, fordi vi har haft generel social stabilitet, og fordi folk er trygge og kan forfølge deres drømme.

Kina må i lang tid fremover koncentrere sig om at modernisere landet, der stadig er langt bagefter de udviklede nationer ... Kinas udenrigspolitik bør tjene samme formål, og målet er at sikre et favorabelt, ydre miljø for national udvikling og samarbejde udadtil ...

Der er ligeledes i Kina en voksende bevidsthed om behovet for, at Kina spiller en mere aktiv rolle inden for internationale anliggender, samt sørger for offentlige tjenesteydelser. Den kinesiske præsident Xi Jinping har foreslået at opbygge et verdenssamfund for en fælles fremtid. Dette repræsenterer på den bedste måde tankegangen i Kina. Det, som Kina kan bidrage til verden med, bliver på linje med de kinesiske værdier og inden for felter, hvor vi ved bedst.

Som en forholdsvis nytilkommen i internationale affærer har

Kina behov for at lære og samle erfaringer. Der er nu flere end 300.000 kinesiske studenter i USA, og flere end en million i hele verden. Mange universitetsuddannede vender hjem til Kina, og de kommer til at spille en afgørende rolle i at forbinde Kina med verden. Samtidig må Kina også rekruttere talenter fra hele verden og lære af andre lande, især USA.

I konklusion, så skabes og udøves udenrigspolitik af menneskelige væsener, og ikke af døde maskiner. Og, en succesrig udenrigspolitik må bringe fordele til mennesker. Det, som diplomati har med at gøre, er ikke 'stater' bag masker, men spørgsmål, der berører mange mennesker som jer og mig. Det, der ligger til grund for nationens interesse, er befolkningens velbefindende. Jeg håber, I forstår, hvad det er, jeg forsøger at sige, og vil erklære jer enige med mig i, at folk i alle lande, især den unge generation, bør tage hinanden i hånden for at sikre, at, i det 21. århundrede, bør beskyttelsen af menneskers ret til at leve i fred og tryghed udgøre en fælles værdi inden for international adfærd.«

Foto: Fu Ying i diskussion under US-China Forum på NYU, 1. dec., 2016.

**Højtplaceret kinesisk
diplomat foreslår Trump-
regeringen
at slutte sig til Kina**

omkring udviklingen af Bælt-og-Vej-initiativet

4. dec., 2016 – »Infrastruktur kan blive en bro mellem Kina og USA«, lyder overskriften i *China Daily's* dækning af den intervention, som Fu Ying, forkvinde for Kinas Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, leverede på New Yorks Universitet den 1. dec.

Madame Fu talte for et publikum på 300 personer, for det meste studerende fra New Yorks Universitet, ved Kina-USA Forum, sponsoreret af NYU og Institutet for Kinesisk-amerikansk Udveksling. Sammen med hende på podiet var den tidligere amerikanske ambassadør til Kina, Roy Stapleton. Aktivister fra LaRouchePAC deltog også og tog aktivt del i diskussionsperioden, hvor de rejste spørgsmålet om, hvordan de amerikansk-kinesiske relationer kunne udvikles omkring samarbejdet om Kinas Bælt-og-Vej-projekt, sådan, som LaRouchePAC har skitseret det i sin brochure, »USA må tilslutte sig den Nye Silkevej«.

»Fu Ying ser infrastruktur som en stor mulighed for amerikansk-kinesisk samarbejde under Amerikas nyvalgte præsident«, rapporterede *China Daily*. Artiklen bemærker Fus diskussion om, hvordan direktøren for COSCO Group, Kinas største skibsreder, for to år siden sagde til den amerikanske Kongres, at Amerika måtte opgradere sine havne for at fremme vækst i eksporten. »Men Amerika ønsker ikke at tage imod investering fra andre lande som Kina, og I investerer ikke selv«, citerede hun direktøren for at have sagt.

Fu fremførte, at valget af Trump kunne føre til en ny fase, eftersom han har lovet at »transformere Amerikas smuldrende infrastruktur«, skrev *China Daily* med et citat af fr. Fu om, at »USA må være mere åben. Jeg mener, at der kan blive meget, meget godt samarbejde«.

»På et spørgsmål, om hun var bekymret for, at omstændighederne omkring relationer mellem USA og Kina var under forandring under Trump-administrationen, sagde Fu, at det var for tidligt at sige noget om det, men at hun ikke er pessimistisk«, skrev *China Daily*. »Hun sagde, at telefonsamtalen mellem præsident Xi Jinping og Trump var 'meget opmuntrende', idet Trump var enig med Xi i, at samarbejde er den eneste valgmulighed for de to lande, og at de vil fremme forbindelserne for at bringe flere fordele til de to landes befolkning.«

China Daily bemærkede, at ambassadør Roy støttede Fu mht. ideen om samarbejde omkring infrastruktur, og sagde, at USA endnu kunne deltage i Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, på trods af, at USA havde afvist at tilslutte sig projektet med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), hvilket han anser for at være en fejltagelse.

Foto: Fr. Fu Ying.

EU-oligarkiet går ned med et brag i italiensk folkeafstemning

5. dec., 2016 – Denne rapport blev publiceret i *EIR European Alert Service*:

Det overvældende nederlag for pro-EU-oligarkier i den italienske folkeafstemning om en forfatningsændring den 4. dec., åbner for en ny fase i europæisk politik og har globale implikationer. Dette er det tredje chok, leveret af den glemte borgers verdensomspændende oprør mod et politisk etablissement, der er ansvarlig for en økonomisk krise og for

krige, der driver millioner af mennesker ud i fattigdom, fortvivlelse og død. Ikke tilfældigt kom den største andel af Nej-stemmerne fra de sydlige regioner, såsom Sicilien og Sardinien, som har de højeste tal for ungdomsarbejdsløshed og fattigdom, og ligeledes fra den nordøstlige region Veneto, som blev hårdest ramt af den industrielle ørkendannelse efter krisen i 2008, og med en høj rate af selvmord blandt mindre virksomhedsejere.

Med en valgdeltagelse, der lå på næsten 70 % hjemme (66 % inkl. vælgere i udlandet), gav italienerne en lektion i visdom ved, med 60 % mod 40 %, at afvise en forfatningsreform, der var dikteret af den Europæiske Union og investeringsbankierer. Hvis reformen var blevet vedtaget, ville den have forvandlet parlamentet til en institution, der blot skulle eksekvere en diktatorisk magt, der ikke havde base i Rom, men i Bruxelles og Frankfurt (dvs., EU-kommissionen og ECB). Faktisk erklærer introduktionen til lovforslaget til forfatningsreformen, at dens hensigt er »i en udtømmende grad at rationalisere det komplekse styrelsessystem med flere niveauer, som udtrykkes mellem den Europæiske Union, staten og lokale autonomier«. Ikke færre end fire nye artikler i forfatningen fastslog, at EU-lov var på samme niveau som italiensk forfatningsbestemt lov.

En ny, turbulent fase vil nu begynde for Italien og EU. Premierminister Matteo Renzi trådte tilbage, og statspræsident Sergio Mattarella må nu pålægge en ny, politisk person eller teknokrat at danne ny regering. Oppositionspartierne Lega Nord og Femstjernebevægelsen (M5S) har krævet snarligt valg, men der er fortsat et stort flertal i parlamentet til støtte for en premierminister fra det Demokratiske Parti (som Renzi er leder af). Hertil kommer, at, før der kan afholdes nyvalg, må en ny valglov først vedtages, eftersom Forfatningsdomstolen har afgjort, at den nuværende lov er forfatningsstridig.

Desuden er det vanskeligt for Mattarella at opløse parlamentet, når budgetloven stadig mangler at blive vedtaget

og den aktuelle bankkrise kunne komme ud af kontrol.

Den finansstorm, som var blevet annonceret, ifald valget blev et nederlag for Renzi (Raffaele Jerusalem, adm. dir. for Borsa Italiana, den italienske børs, advarede om »kolossale short positions«[1] på Italien, i forventning om en sejr for 'Nej'), kom ikke dagen derpå. Tiden rinder imidlertid ud for Monte dei Paschi di Siena og andre banker, der forventer en løsning på akkumulerede tab under ti år med depression, og en EU-dikteret »markedsløsning«, der involverer en bail-in (ekspropriering) af (visse typer) indskydere, er nu mere vanskelig end før. Hvis krisen udløses, vil den sprede smitte i hele finanssystemet.

Italien vil om kort tid blive konfronteret med et valg: enten at gennemføre finansfascisme, eller også forlade euroen og implementere nationale nødretslove, som vil omfatte en Glass/Steagall-finansreform og en storstilet plan for investeringer i infrastruktur og for en økonomisk genrejsning; dette i samarbejde med Kinas strategi for den Nye Silkevej.

[1] *Hvad er en 'short (eller short position)'*? Det er en retningsbestemt handels- eller investeringsstrategi, hvor investor sælger aktier, han har lånt på det åbne marked. Investors forventning er den, at prisen på aktien vil falde over tid, på hvilket tidspunkt han vil købe aktierne på det åbne marked og tilbagelevere aktierne til den handler, han lånte dem af. (wiki investopedia)

Italien: Har Putin gjort det

igen?

Leder fra LaRouchePAC, 5. december, 2016 – I modsætning til det hysteri, der stadig fortsætter i USA, så er der ingen, der påstår, at Rusland riggede stemmeboksene til Italiens overvældende sejr i en folkeafstemning, der ellers ville have overgivet deres love, domstole og lovgivende magt til den Europæiske Union. Men den, der promoverede en sådan folkeafstemning, den italienske premierminister Renzi, blev alligevel grundigt slået og træder nu tilbage.

Som den russiske præsident Putin samme dag bemærkede i et interview til Tv, »Vi lever nu i en anden tid ... Den globale balance er gradvist i færd med at skifte.« Obama har igen tabt; endnu en leder, som han havde overøst med ros, har erkendt sit nederlag til det »nye paradigme«.

Dette nye paradigme afviser det gamle – der sluttelig drejede sig om britisk finansimperialisme – som var det paradigme, Obama har tjent: Det drejede sig om at ofre økonomier til globale finansmarkeder og globale finansinstitutioner; om at ofre industrier for traktater om »frihandel«; om at fjerne uønskede, »diktatoriske« regeringer gennem permanent krigsførelse. Ironisk nok var det de britiske vælgere, der startede den til alle lande nu spredende afvisning af dette »globaliseringsparadigme«.

Som eksempel for dette nye paradigme står de næsten 70 nye, store infrastrukturprojekter, hvor Kina er involveret i finansieringen og opførelsen, i Eurasiens, Afrikas og Sydamerikas nationer – og, potentielt set, også i Nordamerika, når Obama først er af vejen.

Dette nye paradigme kunne meget snart komme til udtryk gennem den måde, hvorpå Putin er i færd med at gennemtvinge en løsning på forsøget på at gennemtvinge regimeskift i Syrien; og gennem Kinas fremstød for udvikling med den Nye Silkevej,

der også forlænges ind i Mellemøsten. Selve den Europæiske Union har bøjet sig for denne »skiftende balance« og fremlagde i dag en Plan B, hvor det vil være med til at finansiere genopbygningen af Syrien og opgive kravet om Bashar al-Assads tilbagetræden.

Valget af Donald Trump udgør en åbning i kampen for dette nye paradigme i USA – han blev valgt gennem en afvisning af den gamle globaliseringspolitik, og har visse mål til fælles med det nye paradigme.

Men håbet om dette nye paradigme, der besjæler hele Amerika og Europa, ligger i kampagnen for Lyndon LaRouches »Fire Økonomiske Love til USA's redning«, som diskuteres i LaRouchePAC National Policy Committee fra 5. dec. Følg diskussionen [her:](https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show)
<https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show>

Kulturtog kører ad den Nye Silkevejs rute

2. dec., 2016 – Ved en begivenhed i Düsseldorf i sidste weekend blev et kulturelt projekt officielt føjet til den eksisterende godstogsforbindelse mellem Chengdu, hovedstaden i Kinas Sichuan-provins, og Duisburg: kunstnere vil køre den samme rute i særlige tog i »blå containere« og stoppe i alle lande langs ruten, hvor kulturbegivenheder, der promoverer Silkevejens ånd, finder sted.

Mødet i Düsseldorf havde deltagelse af mange tyske og kinesiske fremtrædende personer: Gerhard Papke, vicepræsident for NordRhein-Westfalens delstatsparlament; Garrelt Durin,

NRW's økonomiminister; Haiyang Feng, Folkerepublikken Kinas generalkonsul i Düsseldorf; Jian Guo, generalsekretær for Sammenslutningen af tysk-kinesisk kulturudveksling; Li Zhigong, viceborgmester for Kunming, og Thomas Geisel, Düsseldorfs borgmester.

Frankrig: Jacques Cheminades udtalelse i forbindelse med præsident Hollandes beslutning om ikke at stille op til endnu en embedsperiode

Paris, 2. dec., 2016 (Nouvelle Soidarité) – I kølvandet på præsident Hollandes beslutning om ikke at stille op til endnu en embedsperiode, kom præsidentkandidat Jacques Cheminade med følgende udtalelse:


»Mod deres vilje blev Nicolas Sarkozy og François Hollande nødt til at trække sig [fra præsidentvalgkampen]. Vejen til forbedringer ligger således åben, men er stadig spærret af den ene og anden, tidligere minister.

Tiden er inde til at rydde vejen og bidrage med nye ideer til Frankrig, til generel fordel for franskmændene, de fremtidige generationer og menneskeheden som helhed.

Jeg vil sætte alle mine bestræbelser ind på at gøre dette, for det er ideerne, der forandrer verden, og ikke kompromiserne,

arrangementerne eller politikernes volapyk.«

»Mere end nogensinde før har Republikken brug for videnskabelige forskere!«, lyder franske parlamentarikerens resolution

Paris, 4. dec., 2016 (Nouvelle Solidarité) – Alt imens  Lyndon LaRouche og hans medarbejdere for årtier siden stort set stod alene, da de fordømte og afslørede ankomsten af en »ny mørk tidsalder«, så er der i dag, konfronteret med det aktuelle sammenbrud af generel viden i Vesten, endelig visse mennesker, der synes villige til at komme til fornuft. Dette synes klart at være tilfældet for tre dusin franske parlamentsmedlemmer på tværs af partier, som den 15. nov. i Nationalforsamlingen introducerede en tekst til et »Forslag til resolution om videnskab og fremskridt i Republikken« (nr. 4214 og 4215).

Resolutionen opfordrer skarpt regeringen til at tage dristige skridt til drastisk at hæve uddannelsen af alle borgere inden for videnskab, især i skoler og i de offentlige medier, og fortalen til resolutionen nævner nogle af fransk histories bedste traditioner, især École Polytechnique, som blev grundlagt af Lazard Carnot og Gaspard Monge, og som blev model for det amerikanske militærakademi i West Point. For eksempel påpeger resolutionen på bemærkelsesværdig vis, at nedgangen af videnskabelige kundskaber er et resultat af den voksende

forveksling af »meninger« og så »kundskaber«, der er baseret på videnskabelige hypoteser.

Uddrag af fortalen: »'Republikken har ikke brug for videnskabsfolk!' var de ord, som Revolutionstribunalets præsident udtalte, da han fordømte kemikeren Lavoisier i 1794 efter konventionens undertrykkelse af Videnskabsakademiet [grundlagt af Colbert og Leibniz] ... Hvis denne form for obskurantisme (fjendtlighed over for oplysning) synes umoderne i dag ... så må vi [til gengæld] konfrontere et klima, hvor man ikke har tillid til videnskabelige institutioner og forskere, som faktisk udgør en stærk grundpille for vores republik.«

☒ »Med udviklingen af den moderne industrielle tid kom der spring i fremskridt og frihed til at skabe med fremkomsten af store opfindere (Lavoisier, Faraday, Edison, Darwin, Pasteur, Poincaré, Marie Curie, Einstein, Pauling, Planck, Schrödinger, De Gennes, Charpak ... og selv Steve Jobs). I dag er betydningen af en videnskabskultur, og den plads, som den indtager, i klar tilbagegang i vores land og vores Republik.

Alt imens de favoriserer adgangen til kultur, så forstærker fremkomsten af digitalisering og brugen af internettet en afregulering af markedet inden for videnskabelig information, som viger pladsen til fordel for spredningen af de farligste overbevisninger i en grad, hvor både offentlige myndigheder såvel som borgere har vanskeligt ved at identificere, hvordan de skal rangere nødvendige elementer med henblik på at træffe gyldige videnskabelige og teknologiske beslutninger.

Kilden til denne bekymrende udvikling er den i stigende grad markante forveksling af resultatet af viden, der opnås gennem en strengt videnskabelig undersøgelse, og så det, der blot er et resultat af overbevisninger og misinformation. Dette er i stigende grad det samme som, at man sætter spørgsmålstegn ved videnskabeligt arbejdes voksende kulturelle værdi og sociale indflydelse.

Gennem opretholdelsen af forvekslingen mellem viden og meninger i den offentlige og digitale sfære, truer den heraf følgende mistillid den videnskabelige forsknings aktiviteter og fundamentet ... «

Fortalen konkluderer:

»Videnskabens sprog må atter finde sin rette plads i centrum for de store debatter i vort demokrati, både i valgte institutioner og i ministerierne. På deres tid hævdede sådanne statsmænd som Pierre Mendès France, general de Gaulle og François Mitterand videnskabelig forskning og dens anvendelse til rangen af national prioritet. Dette er ikke længere tilfældet i dag, og der stilles spørgsmål ved selve fremskridtets natur. Det må naturligvis bringes under kontrol og gøres tilgængeligt, men Republikken må have tillid til videnskabeligt fremskridt, som var og er hovedfaktoren for økonomisk, medicinsk, socialt og miljømæssigt fremskridt. Mere end nogensinde før, har Republikken brug for forskere.«

Foto: Den 17. oktober, 2014, blev der i Frankrig afholdt landsdækkende demonstrationer til fordel for en opgradering af videnskabelig forskning på uddannelsesinstitutionerne. Også på Mont Blanc!

Det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i øjeblikket;

Italien leverer et bragende nederlag til EU-oligarkiet


Leder fra LaRouchePAC, 4. december, 2016 – Den 9. november, 2016, morgenen efter det dramatiske præsidentvalg i USA – hvor Trumps valgsejr efterlod de fleste analytikere hjemme og i udlandet enten vrøvlende nonsens af sig, eller også i målløs tavshed – udtalte Lyndon LaRouche klart, at Trumps valgsejr var en del af en global, og ikke en lokal eller national proces, hvor hele konstruktionen med globalisering og frihandel er i færd med at smuldre. LaRouche sagde, at intet endnu er afgjort, og at processen styres af præsidenterne Putin fra Rusland og Xi fra Kina, og gennem det globale alternativ, som de præsenterer – et alternativ, der er baseret på en politik, som Lyndon og Helga LaRouche længe har været forkæmpere for.

I dag fortsætter denne globale proces med at udspille sig i en accelererende rate, i en grad, hvor det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i dag. I Italien leverede landet et slående, 60 % mod 40 %, nederlag til Storbritanniens EU-diktatur. Søndagens folkeafstemning – i kølvandet på Brexit og Trumps valgsejr – kunne meget vel vise sig at blive det endelige knockout-stød mod hele eurosystemet.

Samtidig med, at det transatlantiske systems gamle paradigme imploderer, tilbyder den kinesiske præsident Xi Jinping aktivt hele verden at få adgang til den »udviklingsdrøm«, der på så slående vis fungerer i Kina. Som *Xinhua* skriver i en ledende artikel: »Den kinesiske drøm er en drøm for alle.« Og, ligesom sin partner Putin, fortsætter Xi med at udvide tilbuddet om produktivt samarbejde med USA til nyvalgte præsident Trump. Potentiallet er enormt – men endnu ikke realiseret.

I mellemtiden fortsætter de afdankede repræsentanter for det gamle paradigme at handle, som om der ikke har fundet et

skifte sted i USA's præsidentskab, og som om det nye paradigme slet ikke eksisterer. De fortsætter med at puffe verden i retning af atomkrig, med deres outrerede og farlige provokationer imod Rusland og Kina.

Hvad vi foretager os i denne globale proces, understregede  LaRouche tilbage den 9. nov., og igen denne weekend under diskussion med sine medarbejdere på begge sider af Atlanten, er absolut afgørende. Vi må blive ved med at presse på for at få **LaRouches Fire Love** vedtaget og bruge det faktum, at der nu er en større åbenhed over for diskussioner af dristige ideer, som man så det tidligere på ugen i forbindelse med LaRouchePAC's organisering på Capitol Hill. Mange mennesker var for første gang villige til at diskutere fusionskraft, rumpolitik og endda Einsteins og Krafft Ehrickes ideer.

Vi må fremlægge for folk behovet få at vedtage Glass-Steagall og indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper, der skal erstatte nutidens bankerotte system, og vi må vise dem, hvordan det vil virke. Og vi må frem for alt tilslibe menneskets centrale karakteristika, som muliggør en sådan uafbrudt udvikling: menneskets kreativitet.

Vi må absolut fokusere på skabelsen af en bedre kvalitet af det menneskelige intellekt, understregede LaRouche; vi kan ikke udelade behovet for at skabe og generere genier, som Einsteins eksempel udtrykkeligt demonstrerer. Dette er den standard, der må anvendes. Vi må opgradere den måde, hvorpå vi fungerer som organisatorer, sagde han, og udsøge mennesker, som i det mindste er i besiddelse af spiren til denne kvalitet af geni, og som er villige til at bygge et nyt samfund og skabe en fremtid for menneskeheden.

Vi kan ikke gå på kompromis med udviklingen af geni. Dette kræver, at vi stræber efter at udvikle den form for kvalitet, som i det mindste må have en forsmag af geni, for vi ønsker, at befolkningen skal følge denne kurs.

Denne idé om at appellere til folk, der i det mindste har en anelse om, hvad det vil sige at bringe menneskeheden fremad, udtalte Helga Zepp-LaRouche, er også af afgørende betydning for rekrutteringen. Vi må tænde gnisten i sådanne personer for at tilslutte sig denne nye revolution, der er i gang over hele verden.

Supplerende materiale:

Bragende nederlag for EU-Oligarkiet i italiensk folkeafstemning

4. dec., 2016 – Et jordskælv, denne gang af politisk art, kom søndag aften fra Italien, hvor vælgerne – iflg. de tidlige resultater – afviste den EU-dikterede forfatningsreform med et overvældende flertal på 60 % mod 40 %.

Efter Brexit og den anti-Obama/Hillary Clinton valgsejr i USA, er dette det tredje chok, der rammer, og det har implikationer for hele Europa og verden.

En turbulent fase er nu indledt. Premierminister Matteo Renzi forventes at træde tilbage, og mandag vil et spekulativt angreb, der var annonceret på forhånd, blive udløst mod italienske værdipapirer. Dette kan udløse en bankkrise, der hurtigt kan sprede sin smitte til hele finanssystemet.

Italien står nu umiddelbart over for at træffe et valg: enten at gennemtvinge finansiell fascisme, eller forlade euroen og vedtage nationale nødrets-love. Der vil muligvis blive afholdt nyvalg snarest på baggrund af denne krise.

Foto: Premierminister Matteo Renzi tabte stort i søndagens folkeafstemning i Italien.

RADIO SCHILLER den 5. december 2016: Nu har Italien sagt "Nej": Den globale transformation fortsætter

Med formand Tom Gillesberg

Kina hævder »Umistelig rettighed til udvikling«

2. dec., 2016 – Kina har udgivet en hvidbog, 'Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag'. I hvidbogen hævder Kina, at lande og folkeslag har »en umistelig rettighed« til udvikling.

»Retten til udvikling må ejes og deles af alle folkeslag. At virkeliggøre retten til udvikling er alle landes forpligtelse, og er ligeledes det internationale samfunds forpligtelse«, lyder det i dokumentet. »Det kræver, at regeringer i alle lande formulerer udviklingsstrategier og politikker, der er tilpasset deres egen virkelighed, og det kræver det internationale samfunds samlede bestræbelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at forfølge ligeværdig, åben, generel og innovativ, fælles udvikling, promovere inkluderende

udvikling og skabe betingelser for, at alle folkeslag kan tage ligelig del i retten til udvikling.«

Men hvidbogen gør mere end det. Den viser tydeligt, at Kinas model for udvikling, og Kinas politiske og sociale struktur, har opnået ubetinget succes. Og alt imens modellen fortsat udvikles, så finder det sted i et tempo og i en form, der afgøres af det kinesiske folk selv. Dokumentet bemærker, at Kina allerede har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, hvor nu kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – den første nation, bemærker rapporten, der har nået FN's Millenium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Men det stopper ikke her. Kina er fast besluttet på at fjerne fattigdom fuldstændigt. I marts 2016 udgav man »Omrids over den 13. Femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationaløkonomiske og sociale udvikling«, hvor Kinas regering skitserede en strategi for at fjerne fattigdom i landbefolkningen ved år 2020.

Dokumentet fremlægger ligeledes andre slående præstationer med hensyn til udviklingen af landets arbejdsstyrke. I 1949 var den gennemsnitlige levealder kun 35 år; i 2015 var den 76,34 år. Andelen af børn i den skolepligtige alder, som gik i skole, var 20 % i 1949; i 2015 var det 99,88 %. Disse parametre reflekteredes også i væksten i BNP og hævelsen af levestandarden siden 1978, ved begyndelsen af reformen og åbenheden. Fra 1978 og til 2015 steg det årlige BNP fra RMB367,9 mia. til RMB68.550,6 mia., og BNP pr. person steg fra lidt mere end US\$200 til over US\$8.000. I 1978 var den disponible indkomst i husstande i byerne kun RMB343,4, og nettoindkomsten pr. person i husstande på landet var kun RMB133,6. I 2015 nåede den disponible indkomst pr. person for alle indbyggere op på RMB21.966; tallene var RMB31.195 for indbyggere i byerne og RMB11.422 for indbyggere på landet.

Dokumentet fortsætter desuden med at fremlægge de reformer, der er blevet gennemført inden for andre områder, i det juridiske system, reformer for stemmeret på lokal- og

landsbyniveau og etableringen af skolepligt og forbedring af faciliteterne inden for uddannelse og sundhedstjenesteydelser på landet, og for de mange minoritetsgrupper i Kina. Et system med sociale ydelser er blevet etableret i hele landet, og et system for sygeforsikring udvides støt. Hvidbogen understreger også de udviklinger, der har fundet sted inden for områderne kultur, dyrkelse af kunst og musik selv i de fjerne egne af landet, åbning af biblioteker og oprettelse af offentlige museer og kulturcentre. Promovering af digitale museer og udvidelse af internettet i landdistrikterne, samt en national kampagne for at opmuntre folk til at læse.

Dokumentet påpeger også, hvordan landet bidrager til udviklingen i sine nabolande og lande i udviklingssektoren gennem Bælt-og-Vej-initiativet og gennem de »100 Programmer«, hvis målgruppe er udviklingslande, gennem etableringen af 100 programmer for fattigdomsreduktion, 100 programmer for samarbejde inden for landbrug, 100 hospitaler og klinikker og 100 skoler og erhvervsuddannelsescentre i udviklingslande. Desuden vil der blive stillet 120.000 uddannelsespladser og 150.000 studielegater i Kina til rådighed for udviklingslande, og man vil uddanne 500.000 erhvervsteknisk personale. Kina vil også etablere et Syd-syd Akademi for Samarbejde og Udvikling.

Putin underskriver dekret om 'Nyt koncept for Ruslands udenrigspolitik'

2. dec., 2016 – I går underskrev den russiske præsident Vladimir Putin et dekret, som vedtog »Nyt koncept for Ruslands udenrigspolitik«. Ifølge TASS erklærer dekretet:

»Midt i de intensiverende politiske, sociale og økonomiske modsætninger og den voksende ustabilitet i verdens politiske system, vokser den rolle, som magtfaktoren spiller i internationale relationer. Oprustningen og moderniseringen af magtpotentialet; skabelsen og deployeringen af nye typer af våben virker til underminering af den strategiske stabilitet og skaber en trussel mod global sikkerhed, der er garanteret gennem et system af traktater og aftaler inden for området for våbenkontrol.«

Dekretet fortsætter: »Alt imens faren for at udløse en storstilet krig, inklusive en atomar konflikt, fortsat er ringe blandt ledende stater, så er der en voksende risiko for disses involvering i regionale konflikter og optrapning af kriser.« Dekretet fastslår, at »Rusland tilskriver implementeringen af traktaten for yderligere reduktion og begrænsning af strategiske offensive våben fra 8. april, 2010, mellem Rusland og USA, afgørende betydning.«

»Rusland gentager sin beredvillighed til at diskutere spørgsmål om en yderligere nedfasning af nukleare potentialer, baseret på den voksende aktualitet med at give denne proces en multilateral karakter, idet faktorer, der øver indflydelse på den strategiske stabilitet, tages i behørig betragtning.

Herudover støtter Moskva oprettelsen af en zone, der er fri for atomvåben og andre typer af masseødelæggelsesvåben; først og fremmest i Mellemøsten.«

»Det er Ruslands vurdering, at det er nødvendigt at skabe en bred, anti-terrorist-koalition«, rapporterer TASS og citerer fra dokumentet: »Den globale trussel fra terrorister har fået en kvalitativt ny natur med fremkomsten af den internationale terrororganisation Islamisk Stat og lignende grupperinger, der har gjort vold uhørt grusom og søger at skabe deres egen stat og øge deres indflydelse på et territorium mellem atlantehavskysten og Pakistan«, siger dokumentet, der er udlagt på den officielle portal for juridisk information.

Dokumentet siger, at koalitionen bør ... »arbejde uden politisering og dobbelte standarder og anvende civilsamfundets muligheder« for at forhindre terrorisme og ekstremisme og imødegå spredningen af radikale ideer.

Det politiske koncept erklærer, at »Moskva ikke accepterer Washingtons forsøg på at udøve ekstraterritorial jurisdiktion, men Rusland er interesseret i at opbygge en meningsfuld relation med USA, baseret på en pålidelig og gradvis udvikling af dialog med USA«, som kun vil være mulig, hvis den »baseres på princippet om ligestilling, gensidig respekt for interesser og ikke-indblanding i hinandens interne anliggender. Moskva accepterer ikke Washingtons forsøg på at udøve ekstraterritorial jurisdiktion, som overtræder international lov, og er ubøjelig i sin modstand mod ethvert militært, politisk eller økonomisk pres og forbeholder sig retten til at respondere strengt på ikke-venligtsindede handlinger, især gennem at styrke sit nationale forsvar og give svar på tiltale, såvel som også asymmetriske forholdsregler.«

Hvis Renzi vinder folkeafstemningen, må Italien ændre sin forfatning for at forlade euroen

3. dec., 2016 – Hvis den italienske premierminister Matteo Renzis forfatningsreform vedtages i folkeafstemningen søndag,

den 4. dec., ville det blive nødvendigt med en ændring af Italiens grundlæggende lov, før Italien kunne forlade EU. Forfatningsekspert, prof. Luciano Barra Caracciolo afslørede på sin blog Orizzonte48, at de nye forfatningsartikler underordner national lov under europæisk lov og således gør det umuligt for Italien at forlade euroen uden at ændre sin forfatning. Det vil også gøre det vanskeligt for Forfatningsdomstolen at afvise en EU-dikteret regel, der er i modstrid med den italienske forfatnings klausuler om det almene vel, som stadig findes, men ikke længere er fremherskende.

Ikke mindre en tre artikler i den nye forfatning nævner for første gang Italiens medlemskab af den Europæiske Union og sætter EU-lov på samme niveau som den italienske forfatningslov. Den nye art. 55 siger, at det nye Senat »deltager i beslutninger, der tilsigter at forme og implementere den Europæiske Unions love og politikker«. Den nye art. 70 indeholder samme formulering for begge kamre, og art. 80 insisterer, at »lovene, som autoriserer ratificeringen af traktater med relation til Italiens medlemskab i den Europæiske Union, skal vedtages af begge kamre.«

Mens Senatet på den ene side således svækkes ved at degradere dets medlemskab (det vil blive sammensat af et udvalg af regionale rådsmedlemmer og borgmestre, og vil ikke længere afgive tillidsvotum til hverken regering eller budget), vil den nye forfatning give både Senatet og Deputeretkammeret (Underhuset) den rolle at eksekvere Europæisk Lov, som automatisk og udtrykkeligt bliver forfatningslov.

At implementere EU-lov bliver »den uundgåelige magt/pligt for statens vigtigste, suveræne funktion (den lovgivende magt). Ergo er italiensk suverænitet, iflg. udtrykkelig forfatningsmæssig bestemmelse, for evigt bundet til selvbegrænsning gennem Italiens medlemskab af EU, som ved sin logiske implikation, bliver en forfatningsmæssig pligt«, skriver Barra Caracciolo.

Sådanne nye formuleringer er i overensstemmelse med den anden, store »reform«, som påtvinges af EU: den forfatningsmæssigt tvungne budgetbalance.

Udfordringer af EU-regler, som er i konflikt med bestemmelserne om det almene vel i den italienske forfatning, vil have ringe chance for at lykkes nu, da »Forfatningsdomstolen ikke længere vil føle sig forpligtet til at etablere et hierarki blandt ophavene« til loven.

Ifølge Barra Caracciolo vil der, ifald reformen vedtages, stadig være en åben mulighed for at udfordre reformens forfatningsmæssighed.

Russisk minerydningshold og felthospital på vej til Aleppo

Den 1. december, 2016 – Det Russiske Forsvarsministerium annoncerede i går, at et russisk minerydningshold var på vej til Syrien for at være med til at rydde de nyligt befriede distrikter af Aleppo for miner og lureminer, som jihadierne har efterladt.

»I dag tager en avanceret afdeling fra de russiske bevæbnede styrkers internationale anti-mine-center af sted for at desarmere ikke-eksploderet ammunition i Aleppo«, sagde generalløjtnant Sergei Rudskov, chefen for den russiske generalstabs hovedafdeling for operationer, i går under en briefing. »I alt vil flere end 200 soldater og 47 enheder med kamp- og specialudstyr være involveret i minerydningsaktiviteterne i Aleppo.« TASS minder i sin rapport

om Rudkovs meddelelse om, at, efter befrielsen af Palmyra fra ISIS sidste marts, desarmerede russiske minerydningshold 17.500 eksplosive enheder i løbet af 45 dage, som samtidig ryddede 2.500 bygninger.

Samtidig hermed meddelte Forsvarsministeriet ligeledes, at transportfly læsset med hospitalsudstyr og mandskab var lettet fra Rusland for at yde lægehjælp til civile i Aleppo, i overensstemmelse med den ordre, som den russiske præsident Vladimir Putin udstedte dagen før.

»Personale fra det Russiske Forsvarsministeriums særlige afdeling for lægehjælp, et felthospital, særligt udstyr og lægeudstyr er taget til Syrien med fly«, sagde Forsvarsministeriet. »Når de er ankommet, vil russisk lægefagligt personale begynde at yde lægehjælp til civile og flygtninge nær Aleppo.«

Mens den russiske regering således var i gang med at mobilisere resurser for at komme civilbefolkningen i Aleppo til hjælp, forsøgte de uhyggelige skår og rester af Obamas/briternes apparat at sprænge ting i luften i FN's Sikkerhedsråd i går, i et desperat forsøg på at omstøde den syriske hærs nylige sejre i Aleppo. Under et hastemøde, der var indkaldt af den franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault, brugte den amerikanske, franske og britiske FN-ambassadør rapportererne fra FN-folk om situationen i Syrien til aggressivt at fordømme den russiske og syriske regering for angiveligt at have udløst en massakre på talløse civile. Vitaly Churkin, Ruslands FN-ambassadør, svarede hertil, at tiden nu måske var inde til »at afholde en omfattende diskussion mht. Mellempøsten og Nordafrika og arrangere en debat om spørgsmålet, 'De katastrofale konsekvenser af at ødelægge statsskabet i områdets lande, som følge af udefrakommende indblanding'«

Movisol-bevægelsen i Italien på Radio Gamma 5: Italiensk folkeafstemning og LaRouches Fire Love

Milano, 2. dec., 2016 – Liliana Gorini, forkvinde for Movisol, den italienske LaRouche-organisation, blev i dag interviewet af Radio Gamma 5 om den forestående folkeafstemning om Forfatningen, søndag, den 4. dec., og om konferencen om Glass-Steagall i Alba den 12. nov. Det første spørgsmål var om *Financial Times*, som truer med, at otte italienske banker vil kollapse, hvis det bliver et 'Nej' til Renzis forfatningsreformer i folkeafstemningen. Gorini gjorde det klart, at banker kolliderer pga. deres eksponering til derivater, og ikke pga. et 'Nej'-resultat, og hun understregede, at støtten til et 'ja' kom fra spekulanter, såsom BlackRock og JPMorgan, som endda har skrevet Renzis Forfatningsreform, samt fra sådanne krigsforbrydere som Tony Blair; vælgerne bør spørge sig selv, hvorfor, og bør ikke alene stemme 'Nej', men også tilslutte sig det nye paradigme, med LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. »Hvis 'nej' vinder, så bliver dette det næste, nødvendige skridt«, sagde hun.

Hun citerede også general Fabio Mini om et særligt, katastrofalt aspekt af Renzis reform: at krige kan erklæres uden at spørge Parlamentet. Med hensyn til de mennesker, der stemmer 'ja', ikke, fordi de kan lide Renzi, men fordi de frygter for, hvad der vil ske, hvis hans regering falder, mindede Gorini lytterne om, hvad LaRouche plejede at sige for år tilbage om Hamlet, der »foretrak det onde, han kendte, frem

for det onde, han ikke kender«. Men, fortsatte hun, »det ukendte kan snarere bringe noget godt: for eksempel Glass-Steagall, samarbejde med Rusland og Kina omkring infrastruktur og en Marshallplan for Afrika«, som modsætning til den Europæiske Unions bankerotte politik med nedskæringer og krigsprovokationer.

Der indkom spørgsmål fra lyttere om chancerne for at få Glass-Steagall vedtaget i USA. Gorini sagde, »Vi kan ikke forlade os på Trump, som nævnte Glass-Steagall i sin kampagnes sidste uger. LaRouchePAC er fuldt ud mobiliseret til at få Glass-Steagall og LaRouches Fire Love vedtaget, og der er ganske bestemt bedre chancer nu efter valget. Mange kongresmedlemmer, der er tilhænger af Glass-Steagall, blev genvalgt med op til 81 % af stemmerne, som tilfældet var med Tulsi Gabbard eller Walter Jones. Dette viser, at den amerikanske befolkning er for lovene.«

Værten Marisa Sottovia ønskede Movisol og LaRouchePAC tillykke med deres mobilisering, »som virkelig er nøglen; det er op til folket at forandre tingene«, og hun opfordrede lyttere til at gå ind på Movisols hjemmeside. <http://movisol.org/>

Foto: Liliana Gorini, forkvinde for Movisol, taler til en forsamling i Alba (Piemonte); [se rapport her](#).

Ruslands NATO-ambassadør: NATO ikke rede til at opgive myten om »russisk trussel«

30. nov., 2016 – Alexander Grushko, Ruslands NATO-ambassadør, sagde i går, at der ikke er tegn på, at NATO er rede til at

opgive sin myte om »russisk trussel« i den nærmeste fremtid.

»NATO forfølger stadig den politik, der blev besluttet under topmøderne i Wales og Warszawa. Denne politik har til hensigt at opnå den centrale rolle i atter at sikre den euro-atlantiske sikkerhed gennem at bruge myten om den såkaldte 'russiske trussel'. Der er endnu ingen tegn på, at NATO-lande er villige til at opgive denne kurs«, sagde han.

Hvad der gør sagen værre, sagde han, er NATO's afbrydelse af samarbejde med Rusland, selv inden for områder, der har fælles interesse, såsom kontra-terrorisme.

»Hvis vi taler om at løse den nuværende krise mht. europæisk sikkerhed, så bør vore bestræbelser naturligvis især rettes mod at genoprette samarbejdet inden for fælles interesseområder«, sagde han. »NATO bør naturligvis opgive den miskrediterede politik med at begrænse Rusland og ophøre med at styrke sin østlige flanke, da disse aktiviteter ikke fremmer NATO-medlemmers sikkerhed, men tværtimod skaber nye sikkerhedsspørgsmål og sikkerhedsmæssige udfordringer«, sagde den russiske ambassadør. »NATO har i realiteten forsøgt at påtvinge os et sikkerhedssystem fra koldkrigsæraen.«

Synlige udtryk for det, Grushko talte om, fortsætter i form af igangværende NATO-øvelser, der som mål har angivelig »russisk aggression«. I det nordlige Norge foregår der en øvelse med deltagelse af det amerikanske marineinfanteri og det norske militær, for at træne i, hvordan man skal imødegå et scenarie »à la Krim«. CNN siger i sin dækning intet om, hvor tæt marineinfanteristerne, med deres Abrams-tanks, kommer til Norges grænse med Rusland, men det kan ikke være langt væk, eftersom de rapporterer om diskussioner med norske grænsevagter, der kan se over til russisk territorium. Og man mener, at russerne overvåger øvelsen intenst.

»Det norske politi undersøger flere end 10 observationer af uidentificerede droner, som man har set observere den

amerikanske og norske manøvre«, rapporterer CNN.

I Litauen har NATO-øvelsen 'Iron Sword' (jernsværd) været i gang siden den 20. nov., med 4.000 tropper fra 11 NATO-medlemslande, inklusive alle de tre baltiske stater, såvel som også USA, UK, Tyskland, Canada, Polen, Rumænien, Slovenien og Luxembourg. Scenarierne omfatter offensive og defensive operationer imod et simuleret angreb på to litauiske træningsområder, af hvilke det ene ligger inden for 10 km fra den russiske grænse.

Og, på trods af det nylige valg af en ny præsident i Moldova, der ønsker bedre relationer med Rusland, har NATO til hensigt at åbne et forbindelseskantor dér. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg sagde, at forbindelseskantoret i Chişinău var et vigtigt, politisk og praktisk skridt for, at NATO kunne styrke og bedre støtte regeringens reformbestræbelser.

»Dette er et lille, civilt kontor, ikke en militærbase«, sagde han efter forhandlinger i NATO-hovedkvarteret i Bruxelles med den moldoviske premierminister, Pavel Filip.

**EU-parlamentsmedlem Zanni
anmoder EU-kommissionen og
Mogherini
om at undersøge det ukrainske
Azovs lukning af Vitrenkos**

partikontor

29. nov., 2016 – Følgende skriftlige forespørgsel til EU-kommissionens vicepræsident og EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, blev indgivet den 28. nov. af medlem af det Europæiske Parlament, Marco Zanni (M5S, Italien):

»Den 28. okt. beslaglagde den ukrainske regerings sikkerhedsstyrker, sammen med Azov-bataljonen, illegalt Siver Ukraina LLC's kontorer. Denne bygning har været hjemsted for kontoret for Ukraines Socialistiske Progressive Parti (PSPU) siden 2005, sammen med andre sammenslutninger, såsom Unionen af Eurasiske Folk, Forsamlingen af Ortodokse Kvinder i Ukraine og PSPU-avisen. Det ukrainske politi beslaglagde bygningen og overlod det sluttelig til SBU [Ukrainsk Sikkerhedstjeneste] til ransagning.«

»Er vicepræsidenten/den højtstående repræsentant bekendt med denne udvikling?«

»Eftersom PSPU er det største oppositionsparti, mener vp/hr da ikke, at dette repræsenterer et alvorligt angreb på meningsfriheden og den politiske ytringsfrihed?«

[underskrevet] Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet – Gruppen Frihedens og det Direkte Demokratis Europa.

Schiller Instituttet blev informeret om angrebet mod PSPU, der ledes af dr. Natalia Vitrenko, den 1. nov. Vitrenko, der stillede op som præsident i 1999, er den økonom, er leder PSPU, og som siden begyndelsen af 1990'erne har advaret om, at den brutale, økonomiske politik, som blev krævet af IMF, ville sætte scenen for politisk kaos og en fascistisk bevægelse i Ukraine. Azov-bataljonen er en væbnet organisation med rødder i den fascistiske bevægelse Sektor Højre, som var instrumental i det voldelige kup i februar 2014, hvor Ukraines valgte præsident Victor Janukovitj blev væltet. I år har Azov ladet

sig registrere som et politisk parti, ved navn Nationalt Korps.

Dr. Vitrenkos parti er i år blevet fysisk angrebet af håndlangere fra Sektor Højre og konfronteres med regeringens forsøg på at ophæve dets status som politisk parti.

Foto: Dr. Natalia Vitrenko, leder af PSPU.


Se:

Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor. Inkl. video-interview (russisk)

Angreb på Ukraines Vitrenko og PSPU dækket i to førende skandinaviske venstrefløjsblogs


USA har brug for en massebevægelse for udvikling NU!

**LaRouchePAC Internationale Webcast,
2. december, 2016; Leder**

Matthew Ogden: Både Diane Sare og Kesha Rogers har skrevet  en artikel i denne uges *The Hamiltonian*; jeg mener, deres artikler meget fint tjener til at skabe en ramme omkring aftenens diskussion. Diane Sares artikel hedder "President Putin's Purloined Letter; the Poetic Principle in Political

Affairs" (Præsident Putins stjalne brev; det poetiske princip i politiske affærer) – jeg kan godt lide bogstavrimet her. Kesha Rogers skrev en artikel, "Mankind Is Taking a Leap! You Should Ask 'How High?'" (Menneskeheden foretager et spring! Man bør spørge, 'Hvor højt?')

Begge disse artikler tjener virkelig til at definere det, som hr. LaRouche pointerede mht. den nødvendige tankegang, når vi går frem i den nuværende situation i verden. Man må ikke blive fanget i lokal tankegang; man bør ikke tænke ud fra den laveste fællesnævner, eller tænke på alle de forskellige politiske taktikker, der plaskes ud over forsiden af *New York Times* eller *Washington Post* og de forskellige nyhedsmedier. Man må i stedet tænke som en leder; og man må tænke ud fra standpunktet om, hvad der er drivkraften bag den hastigt skiftende dynamik i globale anliggender.

Ganske kort: vi så dette meget direkte i denne uge fra et  par forskellige standpunkter. For det første, så var der en aktionsdag fra LaRouchePAC-aktivister i Washington, D.C. i onsdags. Jeg havde den store glæde at deltage. Vi havde aktivister, der kom fra hele østkysten, inkl. fra 'Manhattan-projektet' i New York City; og vi var dér for at sætte hr. LaRouches principper, i form af de **Fire Økonomiske Love**, på dagsordenen. At der ikke er noget alternativ til en omgående genindførelse af Glass-Steagall og en omgående renæssance af Alexander Hamiltons principper. Disse er: et nationalbanksystem; direkte kredit til forøget energigennemstrømningstæthed og produktivitet i arbejdsstyrken; og princippet om videnskab som [økonomisk] drivkraft, som Kesha Rogers diskuterer i sin artikel i *The Hamiltonian*. Et aggressivt program for udforskning og udvikling af rummet, og for at opnå fusionskraft og en højere energigennemstrømningstæthed i produktionsprocessen.

Og jeg mener, dette kan ses meget klart ud fra det, der finder sted internationalt, og som hovedsagligt kommer fra Rusland og Kina. Der var for det første et meget vigtigt dokument, som

netop er blevet offentliggjort, fra Kina, som vi kan diskutere lidt mere omkring. Dette dokument hedder »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«. Denne hvidbog erklærer, at udvikling er den fundamentale, umistelige rettighed. Og for det andet, så er der nu en ny, strategisk doktrin fra Rusland, som blev annonceret i summarisk form af den russiske præsident Putin i sin årlige 'Tale til nationen', hvor han sagde, at verdensdynamikken nu er forandret. Vi er nu villige til at samarbejde med USA som ligeværdige partnere omkring fælles interesser – inklusive endelig at besejre de falske, konstruerede fjender, som vi har hørt om fra Obama-administrationen gennem de seneste otte år.

Så med denne form for geometrisk strategi har vi et meget rigt felt, vi kan intervenere i, og en meget rig mulighed.

Så der er mange detaljer, som jeg gerne vil have, vi kommer ind på under diskussionen af alle disse spørgsmål. Lad det være nok som introduktion, og lad os høre Kesha og Diane.

(Herefter følger udskrift af diskussionen på engelsk.)

DIANE SARE: OK, I'll just go ahead. I'm really glad with what you said, Matt; because there really is a transformation, and I think we tend to miss it. Or you catch a glimmer of it like the real joy that I certainly felt watching all the vote totals come in; and these poor silly reporters not having a clue what had hit them. But then, you get bombarded with the real fake news, which is what comes from the so-called mainstream news media; which has absolutely zero about developments in the world which are being created by billions of people. So, you have the most extraordinary, most gigantic Earth-changing events occurring under the leadership of Vladimir Putin, under the leadership

of
Xi Jinping, and their collaboration with leaders in South
America, leaders in Africa. Not one word of it here, and then
we're treated to some miniscule detail of a misplaced wart
that a
politician has somewhere or whatever. I think we would do
well
to bear in mind a little bit of what I tried to capture in
that
article. There is a poetic principle; there is a world
revolution underway. These things are not separate, discrete
events. The Brexit vote – contrary to the stupid media spin –
was not a bunch of white racists who hate immigrants. Maybe
there are some of those, but the real factor was that the
whole
euro system is bankrupt. It didn't work and it wasn't
designed
to work; and people were rejecting it. Similarly, you had
these
recent votes: the winner in the French Republican Party
nominations, François Fillon, who does not want a war with
Russia. I think most people on the planet actually recognize
that a nuclear war between superpowers is not a desirable
policy
or outcome; and it's not necessary because what President
Putin
is doing is leading a fight to eradicate terrorism. He has
been
very direct about this; especially after September of 2015, at
his speech at the United Nations. He's reiterating again the
call for a coalition to wipe out this terrorist scourge. So
what
you see in this election process here in the United States, is
we
have a potential now to join with the New Paradigm.

Therefore, the most significant aspect of what we know
about

the incoming administration perhaps, are the two phone calls that

Trump had with Xi Jinping and with President Vladimir Putin; and

this is absolutely not missed by people of the world. I just wanted to give a little bit of a report on an event last night at

New York University with this extraordinary woman, who is the second only I think woman in history to be the chairwoman of the

Foreign Relations committee in the Chinese national assembly. Her name is Madame Fu Ying; she is extraordinarily dignified, calm and very confident. She began her remarks at this forum at

New York University by referring to the phone call between Xi Jinping and Trump. She made a point of saying the Chinese are always being accused of not contributing to good in the world, of

not working with the world. So, we figured when we started the

Belt and Road and the Asian Infrastructure Investment Bank, that

the United States – which is always accusing us of not wanting to work with anyone else – would have been the first in line to

join. Instead, our invitation to participate in these extraordinary projects was rejected. Now, clearly there is a potential for this opportunity to be taken.

This is really very big. Similarly, the decision that Trump

has made to have retired General Michael Flynn as one of his advisors; who has called for collaboration with Russia in Syria.

And Trump's reiterations of the necessity of that kind of collaboration – these things are very important. And the fact that Flynn has come out calling for a Marshall Plan for the region; which is similar to the Chinese; Xi Jinping made a

tour
of several of those nations not so long ago. The only way you
are going to secure peace is through economic development –
not
on a low level, not on repairing the decrepit, aging, out-of-
date
infrastructure we have; but by leaping into a new domain. So,
I
think I'll stop there for a minute; because I think Kesha
probably has a lot to add in that regard.

KESHA ROGERS: Yes. Just taking from that, we really
have
to advance mankind; we really have to have a leap forward for
mankind. This is what Mr. LaRouche is committed to; this is
what
you see Russia and China committed to. I was greatly inspired
by
the discussion and some of the developments that came out of
the
President of Russia; President Putin's State of the Union
address. The leap for mankind really requires putting the
commitment to the future. This was really expressed very
beautifully in his remarks, which captured in essence the
conception that the responsibility of the nation is to foster
creativity in science, and foster creativity in the youth of
your
nation. The best expression to doing this, in terms of
scientific and technological development. In his speech he
says,
"Our schools must promote creativity, but children must learn
to
think independently, work both on their own and as part of a
team, address usual tasks and formulate and achieve goals;
which
will help them have an interesting and prosperous life. You
must

promote the culture of research and engineering work. The number of cutting edge science parks for children will increase to 40 within two years; they will serve as the basis for development of a network of technical project groups across the country. Companies, universities, and research institutes would contribute to this, so our children will see clearly that all of them have equal opportunity and an equal start in life. That Russia needs their ideas and knowledge and they can prove their mettle in Russian companies and laboratories..." And he goes to say, "Our education system must be based on the principle that all children and teenagers are gifted and can succeed in science, in creative areas, in sports, in career, and in life."

That should be the model for every single nation. That is the model for our space program, and it really starts with the question of what is human nature? If we're going to advance mankind and have leaps forward? As a part of this paper that Matt mentioned, from China they're expressing the same expression for their nation; and for mankind as a whole. It's not just "our nation is better than yours, and we're going to have our people pulled out of poverty and your people can stay in poverty. They're not thinking like imperialists or wanting to keep nations backwards; they want nations to move forward. So, China has pulled 700 million people out of poverty; you can't do that by taking baby steps and going with a few infrastructure

projects.

You have to have creative leaps. This has really been expressed

for their Silk Road development offer of win-win cooperation and

their commitment to space and space as the potential for opening

for mankind across the planet and across the galaxy.

I think if people look at the very exciting developments

that we're seeing coming from Russia and China, that has to be the model. We have that potential right now, because I think

what Diane pointed out – that when President-elect Trump was elected, this was a mandate. This was a repudiation of the

Bush/Obama destruction of this type of potential for a future; a

repudiation of Hillary Clinton's commitment to continuing war.

The American people said, we're not going to condone this any longer.

The question is, what is the positive aspect that you're

going to fight for? We've put that on the table with LaRouche's

Four Laws and our commitment to a future perspective for mankind,

based on this very identity that has been clearly laid out by what we could be doing if we decide to make the commitment and collaborate on the basis that Russia and China have laid out.

OGDEN: Yeah, China really is an inspiration in that regard.

Let me just read a very quick quote from that paper that you referenced, Kesha. The title of this white paper, again, is "The

Right to Development: China's Philosophy, Practice and Contribution"; and they start by saying, "The right to development must be enjoyed and shared by all peoples.

Realizing
the right to development is the responsibility of all
countries
and also the obligation of the international community." If
you
just juxtapose that to the Malthusian philosophy of the
British
Royal Family and others in the so-called "West" today, where
they
say, "Well, no, you know, the right to development – it's not
a
right. All peoples do not have an equal right to the same
living
standard, and, plus, if we were to pursue that – as Obama said
when he went to Africa – 'the planet would boil over.'" I
mean,
give me a break!

So, China's white paper is laying out the *opposite*
philosophy, view, of man. I think, in accordance with what
Putin
said in that State of the Union, that, yes, every human being
is
a creative human being. That is the fundamental right of every
human being – is to develop that creativity and to contribute
it
to his or her nation and to the future of mankind.

In the China white paper, they go on to state some
really
stunning statistics. You, Keshu, cited the lifting 700 million
people out of poverty; which is just an incredible achievement
in
and of itself. Now only a little bit under 6%, 5.7% of the
population of China, are officially under the poverty line.
And
in the white paper they were very proud to point out that
China
was actually the first to achieve this UN Millennium goal –

which is a goal to lift such and such a percentage of people out of poverty. But they refuse to stop there! They say, "That's not enough. We have a goal, that we are going to eliminate poverty altogether!"

The statistics are amazing. If you compare China in 1949 to China in 2015, only a 70-year difference, the average longevity in China in 1949 was 35 years. Today it's 76 years. The enrollment of school-age children in school in 1949 was 20%. Today it's almost 100%; 99.8% of all school-age children are enrolled in schools in China. The difference between 1978 and 2015: the GDP was at RMB767 billion in 1978. Today their GDP is RMB68,000 billion! So, that growth is unbelievable. And then there's, obviously, much less tangible things that you can measure, but which are clear to see, including the spread of art, classical culture, classical musical training among the children of China. So this is really a model for the rest of the world, an inspiration. As Xi Jinping has said, "We invite the United States, we invite the West to become a part of the New Silk Road, and to become a part of the One Belt, One Road initiative."

One event that was happening in Washington, D.C., simultaneously with this Day of Action that the LaRouche PAC activists had on Capitol Hill, was really an unprecedented event that was sponsored by the Asia Society. It was an all-day event that was hosted by a scholar named Dr. Patrick Ho, who's the Secretary General of the China Energy Fund Committee. One of my

colleagues who was there, said about the event that "This was one of those days in Washington, D.C. when all of the principles that you've been talking about as a LaRouche PAC activist for years and years and years, all of a sudden are being echoed by the person standing at the podium." We've had those experiences periodically, but this *entire* event was about the right to development, the One Belt, One Road Initiative, the Eurasian Land-Bridge, the World Land-Bridge, the New Paradigm, win-win cooperation, the United States joining the Silk Road – quite literally, in those terms.

Dr. Ho actually laid out five points of advice to the new incoming [Trump] administration on how to integrate the United States into the One Belt, One Road program. His five steps are as follows:

1) Consider One Belt, One Road a platform to spearhead initiatives and programs to bring closer cooperation between the United States and China;

2) Realign trade agreements with Asia-Pacific nations to accommodate the One Belt, One Road;

3) Adjust the U.S. posture towards the international development banks – that's the AIIB, the New Silk Road Fund, the New Development Bank of the BRICS, and so forth – and promote their capacity to assist in support for infrastructure development;

4) Help secure security along the One Belt, One Road;

5) Get the international institutions to work with the One Belt, One Road.

So, I think that's actually a very clearly stated way to, as

we say in this pamphlet that we've published from LaRouche PAC,
have the United States join this new Silk Road.

These ideas, as Diane was saying, this is an active principle, this is the dynamic {elsewhere}, and our responsibility is to ensure that {this} is the dynamic shaping policy in the United States.

SARE: Along these lines – because I know there's discussion
and there's an article about Sen. Schumer saying he will work with Trump on a \$1 trillion infrastructure package (something like that) – I think the idea of Hamilton and the ideas of people like Krafft Ehrlicke and what China is doing, really need
to be understood by our activists, so that people can reflect. For example, there's discussion about one of the things that was
promoted in the *New York Times* for Trump to do with his infrastructures, that there should be a tunnel under the Hudson
River, from New Jersey to New York. Right now I think the trains
go, I don't know, every 90 seconds, or every three minutes, or something like that. There's an enormous amount of traffic. The
Port Authority Bus Terminal is very old and decrepit. It's going
to have to be rebuilt and relocated. The tunnels are very old.
So, this is something that has needed to be done for a long
time. As everyone might imagine, there's an absolutely enormous
amount of traffic between Manhattan and New Jersey across the Hudson River. So, you say, "What's wrong with a new tunnel between New Jersey and New York?" Well, in a sense, if you were

to do that, it would be a sin of omission. Obviously we need a tunnel, but if the idea were to connect this tunnel to a tunnel under the Bering Strait, so that you could travel from Manhattan to Moscow, that would be a completely different idea. And I think what...

OGDEN: [cross talk] ...Manhattan to Jersey City; that's for sure! [both laugh]

SARE: Yeah! Or even, you know, for people who don't want to go to Moscow, for whatever reason. They could go to Paris, but they could travel through Siberia. All kinds of exotic, really wonderful places. It would be quite a ride. Although, I suppose, if we get the magnetically-levitated vacuum trains, you wouldn't really get to see much. On the other hand, you'd arrive at your destination *before you left*, by the clock.

Anyway, all of these things would *completely* transform the way we think of *everything*. If you could take a train from New Jersey to San Francisco. Supposing even that it wasn't three hours – it was a normal high-speed train – so you got there in a day-and-a-half, that's a completely different phenomenon. It changes the United States: what you can ship; whom you can work with; the exchange of ideas; the exchange of goods. The ability for people to find the very most brilliant individual, whether they're in China or Somalia or India, who has expertise in a particular area, and you want to bring them in to collaborate

with a team of scientists in your local laboratory. All these things become thinkable.

So, when Mr. LaRouche a few years ago had made the point that he doesn't like the term "infrastructure" anymore, because it doesn't really get at what is actually necessary; which is the question of how do you increase the productivity of every person. And that requires thinking in terms of a *platform*. The difference between not having electricity, for example, and having electricity, is not simply night and day. You just can't even compare it. It's *incommensurate*. Therefore, I think we have to be both open-minded, but we also have to set {really high} standards for what we think we should be doing. It would be absolutely criminal, even if it did employ millions of people, to fill in every pothole in every major city in the United States. That would not lift the standard of living or the productivity of the nation as a whole; whereas a high-speed rail link that went from Manhattan to Moscow would actually have a completely transformative effect.

OGDEN: Yeah, it's these {leaps} in progress that are unquantifiable, because it's a completely different measuring rod, from one leap to the next. Last week on the webcast here on Friday night, Ben Deniston gave an excellent presentation on what's necessary for a real space colonization and exploration program. I thought one example that he used during that presentation, was really interesting. Just think about what's

the

difference between Lewis and Clark's Expedition to explore the Louisiana Purchase Territory and to cross the continental United

States vs. what we were able to do with the trans-continental railroad. That's a different universe vs. what we would be able to

do with what you're talking about, Diane, with a magnetically-levitated train that goes from New York, to Los Angeles, all the way up to Anchorage, Alaska, and across the Bering Strait, into the Eurasian landmass. Those are just quantifiably and qualitatively different modes of action. And so,

yes, it's "setting the bar" incredibly high.

Kesha, in your article, you said, "You should ask: How high?

We should leap, we should jump. Mankind should take a leap. How

high?" It's these kinds of insights that Krafft Ehrlicke, and others, were able to discuss from the terms that now Mr. LaRouche

has {scientifically} defined, in terms of energy-flux density, how much more productivity are you able to achieve, with less effort, with less energy applied, because of these qualitative leaps in technology and in the principle that you're employing.

Before we get into a little bit more of that, I do want to

bring up, though, because you mentioned it, Diane, this article,

this interview with Sen. Chuck Schumer. Mr. LaRouche was told about this earlier today when we had a discussion with him. He placed some importance on it and said, "You know, Chuck Schumer

does play a significant role in the Democratic Party." He is now

Minority Leader in the U.S. Senate, and, very significantly,

led

the fight against Obama's veto of the JASTA bill; very publicly

broke with the Obama administration, in favor of the 9/11 families, in overturning the Obama veto of the JASTA bill. I'd like to say something about that later.

This article is an interview that's published on syracuse.com. It starts by saying, "U.S. Senator Chuck Schumer said Wednesday that he's optimistic Congress will strike a deal

with President-elect Donald Trump, to pass a \$1 trillion infrastructure bill within the first 100 days of the administration." However, he warned, "the bill cannot rely on what he called 'gimmicks' or tax breaks." He said "any infrastructure bill must be paid for through substantial and direct federal funding." He said, "The bill needs to be stronger

and bolder than ever before. Simple tax credits will not work."

He also said that the so-called public-private partnership that

Trump's infrastructure plan and other incentives to build projects that would be privately owned, would not function. He said that he had personally told Trump in a private meeting, that

such a plan would lead to investment only in the most profitable

projects – people who are just trying to make a buck; and could

lead to significantly higher tolls on privately owned roads and

bridges. Instead, Schumer said, "The \$1 trillion could flow into

the U.S. Treasury to be used for rebuilding the nation's infrastructure." So, this is a direct Federal financing, not a

scheme, not a gimmick, not tax breaks, not PPPs [public-

private

partnerships]. That is a significant development.

I do not think it is a coincidence that that interview comes

directly in the wake of a two-week mobilization by LaRouche PAC

activists on Capitol Hill to force the issue of Hamiltonian national banking, direct Federal credit. I know that there were

countless meetings from activists; there were several dozen meetings that Paul Gallagher personally had with staffers and Congress people on Capitol Hill to discuss the details of what Hamiltonian economics and Hamiltonian national banking actually

means. If you haven't seen it yet, I would highly recommend going back and listening to the recorded Fireside Chat that Paul

Gallagher did last night; that was on this question of what Hamiltonian national banking really means.

So this is significant; but, indeed, we have to have the

view that {we} are setting the agenda. This nation and the leadership of the country need a very intensive course in what Hamiltonian economics really means.

ROGERS: Yes, and I think that the title of our publication

which we are continuing to get out *en masse*, *The Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance* is absolutely imperative to be understood as just that. We're not just talking about developing infrastructure or increasing manufacturing; because that's not what Hamilton understood in the increasing of the productivity of society. It was starting with advancing the creative powers of mankind; and Lyndon LaRouche has taken that to

a very high level and conception, as you said. His work over the

past 40-50 years looking at this conception of leaps in productivity of society based on this conception of the potential

for mankind to advance in ways that had not been thought of before; to advance in ways where the creative leaps in mankind take the development scientifically and technologically to higher

and higher states. Mr. LaRouche's understanding of this and Krafft Ehrlicke's were very synonymous; they worked hand-in-hand

together. The German space pioneer Krafft Ehrlicke – the rejection of his ideas by the "limits to growth" imperialist budget-cutters, who didn't want to see mankind advance in this way, was as direct as the opposition to Lyndon LaRouche. If Mr.

LaRouche's policies had been put through – along with Krafft Ehrlicke's – on the development of LaRouche's perspective in the

'80s for a vibrant space program, setting the agenda of the space

program to heights that had not been thought of up until that point, and continuing what John F Kennedy had laid out as a national mission for advancing not just in the moment for space

development; but looking far into the future. It's interesting

to go back and look at what the vision was at that time, and how

far we have been set back because we've had people who decided that it's not the place of human beings to develop.

Krafft Ehrlicke, as Mr. and Mrs. LaRouche have continued to

say, represented a quality of genius. It wasn't just that he understood aeronautics and was one of the best in terms of field

of technology. He was a real philosopher; his conception of space development started from the standpoint of the

development
of mankind as a whole. That we on this planet, have a
responsibility for the development of each and every human
being
on the planet; but the way we're going to achieve is – as he
said on many occasions – that you have to leave the confines
of
one small planet. The idea that there are only limited
resources
here for a limited number of people is not true. There's a
very
beautiful conception of that drawn out by Krafft Ehrlicke in a
very short writing that he wrote called "The Extra-Terrestrial
Imperative; Growth and Life"; that's the model that he worked
on.

I just want to read something quickly from that, because I
think

it's very indicative of what we're talking about here. People
have to get these ideas in a very advanced understanding of it
when we're going into Congress right now. It's not just about
getting them to pass a piece of legislation. It has to be,
and

we're seeing, a total shift in the thinking of the population.
He says:

"There was a time when the human mind was slow to
accept
growing evidence that Earth is not a flat center of the
universe.

Now the concept of a closed, isolated world must be overcome.
Viewing our Earth from space should make it obvious that the
world into which we now can grow is no longer closed. By
ignoring this new reality, current predictive world dynamic
models fail. Adhering to an obsolete, closed worldview, they
despair of the future growth prospects. The extra-terrestrial
imperative enjoins us to grow and live through open world
development which contains all the futures the human mind can
hold."

So, that's what we're talking about. How far can the human mind advance? How far can the human mind see into the future? That's what we're talking about right now, and we have a potential to really bring that perspective into focus if we have a revolutionary change in the way we think about society, and we think about the responsibility of the growth in society which we have to now bring on, because it's long overdue. LaRouche's solutions really put forth exactly how we bring that into being.

OGDEN: This the moment of opportunity. If you look at, as Diane covered in the beginning of our discussion, this wave of unexpected and completely dramatic electoral results and otherwise; from Brexit to the Presidential election. We've got the Italian referendum coming up this weekend; we could see some very dramatic results out of there. Hollande has now declared that he will not be running for President of France. This is a very dramatic and uncharted period; and the potential is there, the doors are wide open. I think we have repeatedly gone back to this point, but I think we should return to it again. It should have been seen that this was not business as usual at the point that the entirety of the United States Senate and a vast majority of the U.S. House – not along party lines – rejected Obama's treasonous veto of the JASTA bill. That was in no small part

the
result of the activation and the leadership of the LaRouche
Political Action Committee in the United States. I think we
who
are on this discussion right now, can say that we know
directly
that the role that LaRouche PAC played was central and primary
in
leading that fight for years. Direct collaboration with the
9/11
Families; direct collaboration with the members of the U.S.
House
and Senate in forcing this through. That was not something
that
Obama – despite all of his bluster – and the Saudi government
– despite all of their millions of dollars; they just could
not
handle that. That was something that overcame everything that
they tried to throw up against it.

Now you have a pathetic effort by McCain and by
Lindsey
Graham to try and gut the JASTA bill in the last days of the
lame
duck session; but this is not going anywhere. There was a
very
good statement put out by Terry Strada and the 9/11 Families
United for Justice Against Terrorism, where they said in their
press release, "We wish to state our firm opposition to the
proposed legislative language offered by U.S. Senators Lindsey
Graham and John McCain that would effectively gut the JASTA
bill;
which was overwhelmingly passed by Congress in September."
Later
they say, "Notably, Graham's and McCain's efforts come in the
wake of a massive lobbying campaign by the Kingdom of Saudi
Arabia, which is now employing roughly a dozen lobbying firms
at

a cost of more than \$1.3 million per month." And then Terry Strada herself is quoted saying "In April of this year, Senator Graham met with 9/11 family members and told them that he supported our cause 100%. Senator Graham is now stabbing the 9/11 Families in the back. He and Senator McCain are seeking to torpedo JASTA by imposing changes demanded by Saudi Arabia's lobbyists. We have reviewed the language, and it is an absolute betrayal." She says, "We, the 9/11 Families, are fortunate to have Senators John Cornyn and Chuck Schumer to block this action in the Senate." I can tell you that Senator Schumer told me personally on Wednesday night that this effort is going nowhere; this thing is not going to fly. So, they are holding the line very firmly. But really, they have no choice; because this victory on the JASTA bill and then everything that has come since then, including this Presidential election, was a statement that this is not business as usual among the American people anymore. There is a mood of revolt among the American people.

I just want to read one very short excerpt from an article in *The Hill* which I think excellently gets to that very point and I think is more generally applicable. The article was titled, "Note to Allies: Don't Underestimate Overwhelming Popular Support for JASTA." The author, Alexander Nicholson, says in this article, "[O]n this particular issue..., no amount of money or insider Washington connections will be able to overturn the overwhelming will of the American people. Indeed," he says, "the highly unexpected but highly populist-inspired election of

Donald

Trump to the White House should serve as an indicator that no amount of inside-the-beltway inside baseball can achieve results

when it comes to certain issues at certain times. And this, too,

is one of those issues and times." And then he concludes the article, "The current arguments are as ineffective as the synthetic inside-the-beltway strategy it has thus far employed.

But the new era of empowerment of the American electorate is not

to be underestimated." So, I think that is absolutely the case;

and people should take heart to that. This is, indeed, a new political era for the United States; it's the "empowerment of the

American electorate."

Now's the time to take that empowerment and just keep the

momentum going; but it has to be from the standpoint of educating

ourselves, as Kesha said, on the principles of Alexander Hamilton

and the principles of the science of physical economy, and

saying, "We now are committing ourselves to what the Chinese have

called 'the inalienable right to development'; and we will not let go of our demand for that inalienable right."

SARE: Just on that, I think on the one hand it's sort of

obvious; although I guess it shouldn't be, because we've tolerated such criminality for the last 16 years since 9/11

occurred. Droning people, torture, and so on. The NSA spying on

every detail of everything of everyone. But there's a certain

limit where people just said, "No, we're not intimidated." We saw that particularly strongly in Manhattan among first responders and others who died, who are still dying as after-effects, or who had loved ones who died, or colleagues who died. There's a certain sort of sacred commitment that "We are not going back on this," and they're not afraid. The challenge now again is to raise the standard; in other words, can we fight with the same fearless passion for those things that are necessary for mankind to progress? Could we get a situation where the population just says, "Absolutely not! We're not shutting down our nuclear power plants. Are you crazy? This is unacceptable. You're saying we're not going to go back to the Moon and build the means to get onto Mars from the Moon? This is crazy!" Where no one even gives it a second thought that it's so obvious. I think that is where the two areas which Einstein excelled in both: the music – his violin as a certain source of inspiration and thought; and the science come together. When one is conscious of what it means to be truly human and creative, then anything on a lower standard than that, is the same kind of affront as the Saudi Foreign Minister traipsing through the halls of Congress in his robes lined with money. You just say, "Oh, this is beneath us." We saw that effect here when the Schiller Institute Community Chorus participated in this series of performances of the Mozart *Requiem*; and there's more music coming up – again sponsored by the Foundation for the Revival

of

Classical Culture – on December 17th in Brooklyn. A unity concert with the conception of, what does it mean: to be human?

Because human beings are not animals, no matter how many environmentalist barbarians want to try and impose that on us. When you've located your identity in a realm which is truly beautiful, then a lot of these things that seem so difficult now

– like the difficulty of these politicians standing up to Wall Street on Glass-Steagall. Why are they afraid? Why do they find

that difficult? Because their own identities are right now on too low of a level; but if they began to look at the world from a

higher standpoint – which is I'm convinced where people like this woman from China, the Vice Foreign Minister Fu Ying – you just get a sense among some of these people that where they're coming from is a much higher level and that such a thing would be

beneath them. I imagine this was the effect of someone like President Abraham Lincoln, who was described when he was seen visiting the soldiers; because his identity was placed in a different location in a higher realm. Therefore, it wasn't just

that he was fighting against fear; there wasn't fear because there was such a firm commitment to what is right.

So, I think the next phase in this process is to have a

similar, almost ease; a soaring quality of mankind, even in the

United States, to get ourselves into the realm where we actually

should be living.

ROGERS: Diane, you keep getting them to sing; bringing more

inspiration and optimism. So, we can get more singing and get more space development, then we can really succeed.

OGDEN: President Modi of India called it a mass movement for development; and I know Helga LaRouche has echoed that call repeatedly since he said that. And we really do see a mass movement for development among some of these Eurasian countries especially, but also with them reaching out to African and South and Central American countries, you have a majority of the world's population now getting in on this mass movement for development. But that's what we need demanded from the American people right now; and I think we can turn this new era of empowerment of the American electorate into a mass movement for development. But we have to do it from the standpoint of a Hamiltonian renaissance in the United States. We have the materials for that, as we've said before. The new book, *Hamilton's Vision* is available on Amazon; and people can read those four reports that he wrote to the United States Congress as Treasury Security. We also have the Four Laws from Mr. LaRouche which are available on the LaRouche PAC website, and the related pamphlet, "The United States Joins the New Silk Road."

So, I implore people to become as active as you can. If you haven't yet become an activist with the LaRouche PAC, now is the time to take that step. Support us in every way you can, and make yourself into a world historical individual by acting on this current, very brief window of opportunity for mankind.

You
can sign up on the LaRouche PAC website; you can subscribe to
our
YouTube channel; you can become an activist through the
LaRouche
PAC Action Center; and you can share this video as widely as
you
possibly can. Let's make this a mass movement for development!
Thank you very much for joining us here today. Thank
you to
both Kesha and to Diane. And please stay tuned to
larouchepac.com.

At komme op af kviksandet

Leder fra LaRouchePAC, 1. december, 2016 – Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin fortsætter med at komme med tilbud efter tilbud til USA – og andre nationer, der stadig sidder fast i det transatlantiske systems dødbringende kviksand – om at gå med i opbygningen af det nye, globale paradigme, der er i færd med at erstatte geopolitiske krige og fascistiske nulsumsspil-økonomier, med den Nye Silkevejspolitik's win-win-resultater.

Den kinesiske regering har netop udgivet en hvidbog, »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, som dokumenterer det forbløffende fremskridt, Kina har præsteret i løbet af de seneste årtier inden for områderne fattigdomsreduktion, levetid, uddannelse og så videre, og dernæst fortsætter med at forklare, at deres Bælt-og-Vej-initiativ har til formål at hjælpe andre nationer med at opnå

lignende resultater. Retten til udvikling, proklamerer hvidbogen, er hele menneskehedens *umistelige rettighed*.

Den russiske præsident Putin gentog i sin »Tale til nationen« for den russiske Duma, det føderale parlament, at han var indstillet på at samarbejde med den tiltrædende Trump-administration i USA for at »sikre international stabilitet og sikkerhed«. Putin gjorde det ligeledes til fulde klart, at Ruslands fremtid ligger i at nære kreativitet, videnskab og evnen til at løse problemer hos den unge generation: »Vore skoler må fremme kreativitet ... Vore børn vil klart se, at Rusland har brug for deres ideer og viden.«

Dette er præcis den form for tankegang, som engang dominerede Franklin Roosevelts, og endda John Kennedys, USA, men det er blevet næsten uforståeligt for de fleste amerikanere i dag, i et USA, der er blevet transformeret af de seneste 16 års mareridt med Bush og Obama.

Og dog, så er genopvækkelsen af denne ånd selve nøglen til en strategisk sejr imod det døende, Britiske Imperium. For at opnå dette kræver det, at vi lever op til udfordringen med at få den amerikanske befolkning, og dens repræsentanter i Washington, til at tænke på det højere niveau, som er det sande potentiale, der er fremlagt for os, og ikke på niveauet for de kontrollerede 'trivielle selskabslege', som karakteriserer politikken i Washington og i lokale anliggender.

I en diskussion tidligere på dagen med medlemmer af LPAC's Politiske Komite og Videnskabsteam, samt Helga Zepp-LaRouche, understregede Lyndon LaRouche den afgørende rolle, som et fornyet rumprogram spiller for atter at tænde gnisten for optimisme og inspiration omkring spørgsmålet om, hvad menneskets formål i universet er. Den store, tyske rumforsker Krafft Ehrlicke er en vigtig prøvesten i denne bestræbelse, sagde LaRouche, for kampen for at bringe fremskridt inden for videnskab, kultur og økonomi tilbage, som en forenet,

indbyrdes forbundet præstation.

»Hele formålet er at forstå, hvad fremtiden bringer, eller *kan* bringe, og fastholde udviklingen på denne basis«, sagde Larouche. »Det er ligesom hele tiden at holde trit; hele tiden forsøge at gøre noget, der er vigtigere, at opnå det, og dernæst nyde det ... Der må være et element af overraskelse, et element af denne form for udtryk. Det er det, der får det til at virke. Det er ikke noget tomt; det er noget, man skal *få til* at virke.«

LaRouche fortsatte: »Vi lever i vort intellekt. Hvis vi kan tænke kvalificeret, så opererer vi i rummet. Vi bør håbe, at vi vil frigøre os og således bringe menneskeheden til et nyt niveau af præstationer.«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping mødes med Ruslands præsident Putin, Chiles præsident Bachelet, Indiens præsident Modi og Kasahkstans præsident Nazarbayev i sine bestræbelser på at rekruttere nationer til den Nye Silkevejs økonomiske politik.

Rusland vil forhandle om våbenkontrol, hvis NATO stopper sin militæropbygning


29. nov., 2016 – Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, sagde i går, at, hvis NATO ønsker at genoptage diskussioner om våbenkontrol med Rusland, må det stoppe sin militære opbygning i øst.

»Situationen omkring våbenkontrol har været temmelig kompliceret på det seneste«, bemærkede han. »Hovedvanskeligheden består i, at det er urimeligt at opfordre Rusland til at fremme anvendelsen af de relevante redskaber, og så samtidig fortsætte med en militær opbygning, baseret på planer fra koldkrigsæraen.«

»Hvis NATO-lande rent faktisk er rede til at investere i mekanismerne for våbenkontrol, så bør de først og fremmest opgive deres planer om at styrke alliancens østlige flanke, så vel som også deres bestræbelser på at opnå militær overlegenhed for at begrænse Rusland«, sagde Grushko. Den russiske diplomat påpegede, at dette var den eneste måde at »starte en meningsfuld dialog om at sikre militær sikkerhed«.

Grushkos udtalelse kom som respons til den erklæring, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier kom med den 25. nov., og som blev underskrevet af 13 europæiske udenrigsministre, og som krævede, at forhandlingerne med Rusland om våbenkontrol blev genåbnet og advarede om, at de eksisterende aftaler om våbenkontrol er ved at smuldre.

Skiftet til det nye paradigme er virkeligheden – Propaganda for lokale interesser er farligt

Leder fra LaRouchePAC, 30. november, 2016 – I denne uge kom  delegationer fra Manhattan og flere stater i det østlige

USA til Washington, D.C., for personligt at inddrage kongresmedlemmer i nødvendigheden af at tage skridt til at genindføre Glass-Steagall og gennemføre LaRouches »Fire Love«, for at håndtere den aktuelle, strategiske krise. Dette politiske initiativ – sammen med pres på kongressen over hele landet – kommer på et tidspunkt med nonstop mediefiksering på nyvalgte præsident Donald Trumps seneste og eventuelle udnævnelser til regeringsposter. 'Hvem er de?... Hvor dårlige er de?', osv. Mediernes spærreild, og selv selve udnævnelserne, tjener til at forvirre og demobilisere enhver, der lytter.

Det er vigtigt at modstå alle sådanne, »bottom-up« karakteriseringer, der fremhæver lokale interesser, af det, der foregår. Der er intet lokalt her: »Trump«-valgoverraskelser finder sted i hele verden, og flere vil finde sted i de kommende uger. Vælgere over hele verden afviser nu hele »globaliseringsæraen« til fordel for et nyt paradigme, der fortsat er under udformning. *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, understregede dagen efter præsidentvalgene, at valget af Trump ikke var en »lokal« begivenhed. Afvisningen af Hillary Clinton gik længere end til et spørgsmål om selve personen; den var en del af et globalt, dynamisk skifte. LaRouche manede i dag til forsigtighed: »Det er farligt at gøre det muligt for dette [forvirringen som følge af lokalt fokus] at opstå. Man må frigøre sig fra det. Det ødelægger ens evne til at tænke og løse problemer.«

Undgå derfor vrede over enkeltpersoner; tænk på det mulige.

Dette er virkeligheden. Der er en dynamik i gang på internationalt plan, for et nyt paradigme for hele menneskeheden, og som er legemliggjort i den eurasiske Nye Silkevej. Præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping leverer et stærkt lederskab for vejen frem, en vej, som i årtier er blevet fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche.

I dag holdt Putin en tale i Moskva fra dette udsigtspunkt. Han talte om den Eurasiske Økonomiske Union, »der sammenkobles med

Kinas projekt for det Økonomiske Silkevejsbælte, som vil gøre det muligt for os at bygge et eurasisk partnerskab«. Han talte i anledning af det andet, årlige »Primakov Readings International Forum« i Moskva, for at mindes eftermælet af Jevgenij Primakovs lederskab. Putin sagde: »Hr. Primakov var ligeledes af den mening, at det ville være meget vanskeligt at håndtere nutidens store udfordringer på tilfredsstillende vis uden et seriøst partnerskab mellem Rusland og USA. Ulykkeligvis er de russisk-amerikanske relationer blevet meget forværret i løbet af de seneste år, men dette er ikke vores skyld. Nu, hvor valgkampen er ovre i USA, og en ny præsident snart vil indtage Det Hvide Hus, håber vi, at dette vil skabe en mulighed for at forbedre disse relationer, der er så vigtige, ikke alene for vore to folkeslag, men også for at sikre international stabilitet og sikkerhed ... «

Ideen om nye relationer runger over hele Latinamerika, efter Xis seks dages rundrejse i forbindelse med APEC-topmødet tidligere på måneden. Den mexicanske seniordiplomat Sergio Ley har krævet, at Mexico nu »diversificerer« sine relationer inden for udenrigshandel og ikke længere har 80 % af sin handel, der finder sted med USA. Han sagde, at der nu finder »en ekstraordinær dialog på højeste niveau« sted mellem Mexico og Kina.

I opposition til dette aktive, nye paradigme for internationale, gensidigt gavnlige relationer, kommer de sidste, fortvivlede bestræbelser fra geopolitikkens afdankede repræsentanter, på at forårsage mere skade og død. Især Frankrig, Storbritannien og Obama-administrationen mobiliserer imod Rusland over Syrien. I dag meddelte Frankrig, at det vil være vært for et møde den 10. december, som vil omfatte ledere fra UK, USA, Tyskland, Italien, Saudi-Arabien og andre, om, hvordan man skal modsætte sig »den totale krigs tankegang«, som de hævder, Rusland og Syrien forfølger.

Virkeligheden er den, at den syriske regering i Aleppo med held driver terroristerne tilbage; og Rusland er i færd med at

mobilisere støtte og nødhjælpsforsyninger – inklusive felthospitaler – til de tusinder af mennesker, der nu er befriet og nødlidende.

Foto: Udsigt over Capitol fra toppen af Washington-monumentet.

Præsidentvalg Frankrig 2017: Jacques Cheminades kampagne fortæller Sputnik, hvorfor Fillon og Le Pen betyder blod og tårer for Frankrig

Paris, 29. nov., 2016 (Nouvelle Solidarité) – I et interview til Sputnik formulerede chefredaktør for Nouvelle Solidarité, Christine Bierre, præsidentkandidat Jacques Cheminades synspunkter om François Fillons sejr i primærvalgene, som går forud for det franske præsidentvalg i 2017. Avisen Nouvelle Solidarité er tilknyttet det politiske parti Solidarité & Progrès, som Cheminade har stiftet.[1]

De gode nyheder er, at »François Fillons udenrigspolitik ville betyde et brud med François Hollandes udenrigspolitik, som, med få undtagelser, praktisk taget har været dikteret af Obama og hans britiske allierede. Fillon, der har været en fast deltager ved Valdai Klubbens møder, og som er favorabelt indstillet over for et sundt, næsten ukritisk samarbejde, med Vladimir Putin, har allerede meddelt, at han vil tage skridt til at ophæve sanktionerne mod Rusland og samarbejde med

præsident Putin om at genoprette stabilitet i Syrien med præsident Bashar al-Assad og eliminere ISIS [Daesh]«, understregede Bierre.

De dårlige nyheder er det faktum, at, samtidig vil Fillons økonomiske politik »ikke gøre det nemt for ham at vinde«, påpegede journalisten. Sagens kerne er, at Fillon, der af Storbritanniens *Daily Telegraph* er blevet omtalt som »højrefløjens første, ægte Thatcher-leder«, går frem med radikale, økonomiske reformer. »Fillon ønsker at fjerne 500.000 offentlige stillinger under sin embedstid! Det er ikke mindre end 10 % af alle offentligt ansatte. Han vil reducere de 'sociale' omkostninger, som selskaber betaler (som dækker omkostninger vedr. arbejdsløshed, pensionering, offentlig sundhedsforsikring og social bistand, osv.) med 50 mia. euro og skrotte skatten på store formuer og 75 % 's skat på indkomster, der overstiger 1 mio. euro, samt sætte pensionsalderen op til 65 år«, påpegede Bierre. Denne barske politik vil utvivlsomt fremprovokere en voldsom forøgelse af venstrefløjskræfterne og spille i hænderne på Socialistpartiet, bemærkede hun. »Om han vil være i stand til at samle et flertal i landet for denne ultra-liberale politik med sin nuværende politik, står hen i det uvisse ... «, sagde hun.

Hvad er Fillons og hans sandsynlige rivaler, partiet Front Nationals Marine Le Pens styrkeområder og svagheder? »Deres styrke ud fra standpunktet om verdenspolitik er, at de begge ønsker fred med Rusland og et Frankrig, der genvinder sin traditionelle uafhængighed af de vestlige magter«, understreger Bierre. »Deres svaghed er, at ingen af dem har en økonomisk politik, der kan bryde Frankrig fri af det vestlige oligarki, dvs., de finansielle topmagter, der opererer ud fra Wall Street og City of London, som definerer vestens politik, inklusive Vestens høgeattitude over for Rusland«, understregede hun.

Journalisten påpegede, at hverken Fillon eller Le Pen kræver

en finansreform, der vil bringe en afslutning på den pumpning af milliarder af euro ind i »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne, siden krisen i 2008. »Deutsche Bank er i realiteten bankerot, og den italienske banksektor har, iflg. den italienske regering, dårlige lån for 200-400 mia. euro«, påpegede journalisten og advarede om, at implosionen af Vestens finanssystem er lige rundt om hjørnet. »Så længe, dette ikke er løst, vil ingen nyvalgt præsident være i stand til at gøre noget som helst, fordi disse banker, ikke kan udlåne til investering og er totalt afhængige af likviditetsindsprøjtninger (kvantitativ lempelse) til milliarder af euro fra den Europæiske Centralbank (ECB), månedsvis eller på årlig basis, som de udelukkende bruger til spekulation for at overleve.«

Forskellen med Cheminade

I modsætning til Fillon og Le Pen, kræver Jacques Cheminade, partiet Solidarité & Progrès' præsidentkandidat, »en streng opdeling mellem nyttige banker (indsud og kredit til økonomien) og investeringsbanker (spekulation)«, understreger hun og trækker en parallel mellem Cheminades koncept og USA's Glass/Steagall-lov. »I kølvandet på en sådan reorganisation vil vi få et presserende behov for en politik for genindustrialisering for at genstarte økonomien«, siger Cheminade, som Bierre citerer. Fillon på sin side »ønsker at ændre ECB's kurs fra sin nuværende funktion – som består i kun at bekæmpe inflation – og til at blive en bank, der fremmer investering i produktive aktiviteter. Dette er nogenlunde det samme som at forsøge at koge ny suppe på gamle ingredienser«, forklarer hun. »Hr. Fillon siger det ikke, men alt dette kræver en total revidering af diverse traktater helt tilbage til 'Maastrichttraktaten' (1992), som etablerede ECB som en autonom bank med ét eneste ansvarsområde: at sikre valutaens stabilitet«, fortsatte den franske journalist. »ECB's statutter forbyder den udtrykkeligt at udstede lån til regeringer til investering i infrastruktur eller andre

fornødenheder.«

I mellemtiden lovede Marine Le Pen, at hun vil arrangere en folkeafstemning om, hvorvidt Frankrig skal forblive i EU. »Hendes forslag til en opfølgning mangler imidlertid fuldstændigt underbygning«, mener Bierre. »[Le Pens] økonomiske og finansielle plan for præsidentvalget i 2012, som stadig gælder, foreslog at gå tilbage til den franske frank og krævede, at Banque de France udstedte, hvad der svarer til 100 mia. frank lån om året, hvoraf 90 % skulle gå til afdrag på hele den franske gæld, og kun 10 % til nye investeringsprojekter!« bemærkede den franske journalist. »I denne periode ville den samme politik med 'budgetstrenghed', som vi nu har, blive anvendt over for de franske borgere«, advarer Bierre.

Cheminade på sin side foreslår at genetablere Europas oprindelige centralbanker og vende tilbage til disses oprindelige valutaer, alt imens euroen bevares som en fællesvaluta. Han kræver, at »man forlader euroen og EU-traktaten (1992-2017) og genopbygger Europa omkring de kernenationer, der grundlagde Europa«, understregede journalisten og satte således fokus på betydningen af, at de europæiske nationer overtager kontrollen med deres monetære politik. »For at befri sig fra de vestlige, rovgriske finanscentres greb, bør Frankrig og Europa, siger hr. Cheminade, orientere sig mod BRIKS og støtte den stærke dynamik, som især Kina og Rusland har skabt i løbet af de seneste år, hvor de har skabt en ny, økonomisk verdensordens kreditinstitutioner (AIIB, Nye Udviklingsbank, Silkevejsfonden, osv.)«, understregede Bierre. »Hans fremgangsmåde er, hvis man foretager en sammenligning med russiske økonomers, baseret 'på udstedelse af statskredit til forskning og industriel udvikling, af samme art, som den [russiske økonom] Sergei Glazjev promoverer'«, understregede den franske journalist.

[1] Partiet er en søsterorganisation til LaRouche-bevægelsen.

Ligesom Knud den Store kan oligarkerne heller ikke standse tidevandet

Leder fra LaRouchePAC, 29. november, 2016 – De revolutionære forandringer, der fejer hen over de vestlige nationer, fremprovokerer hysteri blandt de afdankede, miskrediterede nationale ledere i Europa og USA. Brexit, valgnederlaget for Obamas og Hillarys plan for krig med Rusland og Kina, Filippinernes oprør mod Obama, og den ene europæiske nation efter den anden, der afviser de anti-russiske sanktioner og dæmoniseringen af Putin – disse ting og mere endnu repræsenterer en erkendelse i hele Vesten af, at deres lederskab har været kontrolleret af finansoligarker og krigsgale neokonservative, som ikke længere kan tolereres. Imperiet er i færd med at smuldre – men 'the Lords' vil gå til yderligheder, selv til atomkrig, for at redde Imperiet, med mindre de erstattes, før det kommer dertil.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at briterne rejser sig til forsvar for Imperiet på den mest åbenlyse og frastødende facon. Tony Blair har, efter at Englands egen Chilcot-undersøgelse har afsløret hans ulovlige aggressionskrig i Irak, baseret på løgne, meddelt, at han vender tilbage til politik for at redde sin døende race. En amerikansk officer, der skriver på oberst Pat Langs Sic Semper Tyrannus-blog, indfanger måske ironien bedst: »Jeg bemærker også, at, i UK har Tony Blair lettet på sit kistelåg og hjem søger atter

Londons gader med den hensigt at omstøde Brexit. Ser vi et mønster her? Internationale eliter, der ikke er tilfredse med bønder på begge sider af Atlanten, der gør oprør?»

På onsdag vil det britiske parlament debattere Tony Blairs forbrydelser, en debat, som har gjort Blair-tilhængere i Labour-partiet hektiske over den yderligere afsløring af deres medskyldighed i ødelæggelsen af Sydvestasien og Europa.

Ligeledes fra UK ser tidligere, konservative regeringsminister Ken Clark hen til den ynkværdige Angela Merkel som det sidste 'store hvide håb' for Det britiske Imperium: Merkel er, skriver han, nu, da USA er blevet »tabt« til Trump, »den eneste politiker, for hvem det lykkes at holde traditionen med vestligt, liberalt demokrati i live«. Hvis det, der er sket med Vesten, skal være »vestligt, liberalt demokrati«, så er folk tydeligvis parat til at dumpe det.

Dette hysteri går så langt som til den uddøende races respons på det nederlag for terrorisme, der finder sted i Aleppo. I takt med, at Rusland og Syrien tilsammen demonstrerer, at terrorisme rent faktisk kan besejres og befolkningen befries fra barbari, reagerer de vestlige medier med rædsel og insisterer på, at Rusland og Syrien er problemet, og ikke terroristerne. Frankrig har, under det til undergang dømte Hollande-regime, endda indkaldt til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd, for at fordømme Syrien.

Men tidevandet kan ikke standses. Bag bølgen af fornuftig tankegang i Vesten ligger der en voksende erkendelse af, at Rusland og Kina har indført et nyt paradigme, baseret på win-win-samarbejde omkring den fysiske udvikling af nationer og områder i hele verden. På alle kontinenter afholdes der konferencer om den Nye Silkevej, som Xi Jinping har igangsat, og som analyserer den eksisterende og potentielle infrastrukturudvikling, der forbinder nationer gennem fælles fremskridt og gennem at udveksle og være fælles om de bedste og mest kreative traditioner i deres respektive kulturer.

LaRouche-organisationen har initieret og ført kampagne for disse ideer i et halvt århundrede. Nogle mennesker godtager det pessimistiske og løgagtige synspunkt, at en relativt lille organisation ikke kan have været ansvarlig for sådanne globale forandringer – men disse mennesker forstår ikke den kraft til at ændre historiens gang, som ideer er i besiddelse af, og som er langt større end »forbindelser« til folk ved magten.[1] Sandheden afsløres gennem historiens lange buer, og verden oplever nu den tordnende lyd fra en historisk tidevandsbølge. Hvilken retning, den efterfølgende opvågnen vil tage, afhænger af kraften i kreativiteten og den klassiske kultur, som verdens befolkning, og især USA's befolkning, vedtager.

Som Friedrich Schiller, frihedens digter, skrev: »Menneskeværdet er i dine hænder lagt; dets vogter vær. Med dig det synker, med dig det løftes.«

»Knud irettesætter sine hoffolk ved bølgerne«, af Alphonse-Marie-Adolphe de Neuville.

[1] »Lad alle mænd vide, hvor tom og værdiløs kongers magt er. For der er ingen anden, der er navnet værdigt, end Gud, som himmel, jord og hav adlyder.«

Således skal ifølge legenden Knud den Store have sagt, da han, for at modbevise sine smigrende hofmænds udtalelse om, at han var »så mægtig, at han kunne befale havets bølger at trække sig tilbage«, fik sin trone båret ud til havets kyst og siddende på den befalede bølgerne at trække sig tilbage, da tidevandet kom ind. Hvad de naturligvis ikke gjorde.

Den nye, udnævnte FN-generalsekretær Guterres i Beijing til møder med Xi Jinping og Li Keqiang

28. nov., 2016 – I dag mødtes den tiltrædende FN-generalsekretær, Antonio Guterres, med hhv. præsident Xi Jinping og premierminister Li Keqiang, hver for sig. Dette besøg i Beijing kommer i tæt rækkefølge efter Guterres' møde i Moskva i fredags med præsident Vladimir Putin, og nogle af de samme temaer blev anslået af lederne i begge nationer, nemlig, at FN har en afgørende rolle at spille i at skabe global fred og stabilitet.

Xi henviste til det faktum, at de principper, der er nedfældet i FN's charter, inkluderer ansvaret for at bevare verdensfreden. Han sagde, at Kina vil støtte FN i denne rolle, og, iflg. dagens dækning i CCTV, har til hensigt »at øge kommunikation og pragmatisk samarbejde med organisationen«. Xi roste FN som den mest fremtrædende, globale, multinationale organisation.

Under Guterres' møde i Moskva understregede Putin, ligesom Xi, Ruslands støtte til en styrkelse af FN's »ledende og centrale rolle inden for internationale anliggender, konfliktløsning og i kampen for menneskerettigheder«. Til gengæld understregede Guterres, i sine bemærkninger til Putin, at »vi lever i en verden med multiple trusler fra mangedoblingen af nye konflikter ... Jeg er en stærk tilhænger af, at globale problemer kun kan have globale løsninger, og en ensidig fremgangsmåde kan umuligt løse disse, og jeg er en stærk tilhænger af den rolle, multilateralisme spiller.«

☒ CCTC rapporterer, at, under Guterres separate møde med Li

Keqiang, »udvekslede de to ledere synspunkter mht. måder, hvorpå økonomisk globalisering kan styrkes og inkluderende, global udvikling kan realiseres.« Kina har taget den ledende rolle mht. at følge op på FN's mandat fra 2015, om at arbejde for at opnå en reduktion af global fattigdom i året 2030.

Guterres tiltræder embedet i FN den 1. jan., 2017. Han har betydelige førstehåndserfaringer om konsekvenserne af konflikt, især, mens han var FN-flygtningehøjkommissær. Guterres, der er portugiser, var premierminister i Portugal fra 1995-2002.

Foto: Mødet mellem Guterres og Xi Jinping.

Indsat foto: Guterres mødes med Li Keqiang.


<https://www.youtube.com/watch?v=3nErmBgXVNE>

Grækenland vil ikke tilslutte sig den 'Kolde Krig' mod Rusland

28. nov. 2016 – I et interview med RIA Novosti sagde Dimitris Velanis, udenrigspolitisk rådgiver til den græske premierminister, Alexis Tsipras, at Grækenland ikke vil tilslutte sig en »kold krig« imod Rusland.

»Vi værdsætter den venligtsindede samarbejdspolitik, som Putin fører over for Grækenland ... Det er grunden til, at Grækenland

aldrig vil gå med til at spille 'kold krig' mod Rusland«, sagde Velanis og forklarede yderligere, at ingen andre lande, især USA, havde gjort forsøg på at få Grækenland med i en anti-russisk politik, som medierne rapporterede i kølvandet på den amerikanske, 'lamme and'-præsident Barack Obamas besøg i Grækenland tidligere i november. »Med hensyn til græsk-russiske relationer og mht. disse 'forbud' fra USA, som aktivt er blevet diskuteret i medierne ... kan jeg helt ansvarligt sige, at der ikke har været nogen forsøg på at gennemføre et forbud ... Der var intet pres, og desuden intet forbud, og det bliver der heller ikke.«

Velanis, der også rådgiver Tsipras om russiske anliggender,  diskuterede Grækenlands relationer med Rusland: »Vi forbereder store projekter om fælles økonomisk samarbejde inden for området skibsbyggeri og skibsreparationer på græske og russiske værfter. De pågældende foretagender vil selv meddele detaljer om dette samarbejde.«

Velanis udtrykte støtte til russernes standpunkt med at sende olietankere til Syrien for at levere forsyninger til militære operationer og fremførte, at dette ikke udgjorde en krænkelse af sanktioner imod Syrien, som nogle vestlige lande har hævdet. Han sagde også, at Grækenland ikke overvejede et forbud mod, at sådanne skibe sejlede gennem græsk farvand eller græske havne.

»Vi forstår, at Rusland, ved at anbringe sin flåde og sit luftvåben i Syrien, naturligvis skal levere brændstof til dem«, sagde Velanis. »De behørig græske myndigheder indtager en bestemt holdning. Jeg mener, at spørgsmålet om et forbud, slet ikke er oppe til diskussion.«

Foto: Putin og Tsipras, under et nyligt møde.

Indsat foto: Dimitris Velanis.

Schiller Instituttet i Serbien: Med den Nye Silkevej vokser en ny optimistisk ånd frem i Serbien

28. nov., 2016 – Under et netop afsluttet firedages besøg i Serbien fandt Elke og Klaus Fimmen fra Schiller Instituttet i Tyskland stor åbenhed og optimisme omkring det potentiale, som Kinas Bælt-og-Vej-politik har at tilbyde dette område. Akademikere og repræsentanter for forskellige organisationer og medier var fortrolige, og særdeles bekendt, med Schiller Instituttets historie og afgørende arbejde for Verdenslandbroen. En førende akademiker, der har skrevet om den Nye Silkevejs betydning for Serbien, understregede, at han er fuldstændig enig med fr. Zepp-LaRouche i, at dette er af global betydning, og er et nyt paradigme.

Mod besøgets slutning blev der holdt et foredrag om »Den Nye Silkevej – en regional og global udviklingspolitik for fred« i Serbiens næststørste by, Novi Sad, for omkring 50 studenter og medlemmer af det økonomiske fakultet, arrangeret af den regionale sammenslutning af økonomer.*

For første gang i årtier, der har været fulde af krige og økonomisk og social ødelæggelse, ser folk nu et håb for fremtiden. En tidligere politiker sagde, at, med Silkevejen, befinder Serbien sig for første gang i historien i en

position, hvor landet kan bruge sin geografiske og strategiske beliggenhed positivt, i stedet for at være blevet ødelagt af geopolitik i årtusinder. Resultaterne af de amerikanske valg forstærkede yderligere denne følelse af ny plads til at manøvrere i. I offentlige »afstemninger«, som medierne publicerede, havde resultaterne været 95 % for Trump. For befolkningen var Hillary legemliggørelsen af NATO-aggression. Folk var enige om, at, med Trumps valgsejr, er der for indeværende sat en stopper for krig med Rusland. Der var stor interesse for muligheden for at gennemføre Glass-Steagall nu, og for at omforme hele den økonomiske politik hen imod reel økonomisk udvikling i USA, og i hele verden.

Serbien er blevet meget centralt for Kinas fremgangsmåde over for CEEC-området. Ved det nylige CEEC-topmøde i Letland blev den første aftale, som træder i kraft til januar, om visumfrihed mellem Serbien og Kina underskrevet; Kinas Nationalbank vil åbne en afdeling under serbisk charter, med begyndelse til næste år. Der blev indgået endelige aftaler om at påbegynde byggeriet af højhastigheds-jernbanen mellem Beograd og Budapest, som også vil revolutionere det interne jernbanenet i Serbien. I øjeblikket tager det næsten to timer for at køre de 80 km i tog fra Beograd til den nordlige by Novi Sad.

Andre projekter: Smederovo-stålværket, som kineserne har købt, med 3000 arbejdere, står for at blive moderniseret, inklusive en komplementær udvikling af en havn (på floden Donau), hvor værket ligger. Alt imens EU har forsøgt at udsætte det, så er der intet, EU kan gøre, eftersom alle regler (inkl. for »anti-dumping«) omhyggeligt er blevet overholdt. Der er planlagt en industripark for high-tech-firmaer i Beograd, der muligvis også bliver kombineret med en ny havn. Man har også planlagt at udvikle en af de største, europæiske, enorme kobber-, sølv- og guldminer i Bor, som man i de seneste 25 år aldrig har investeret ordentligt i. Kina vil således genoplive projekter og sektorer, der har været privatiseret i årtier og blot fik

lov at blive forsømt, med en enorm byrde på statsbudgettet til følge.

Alt imens BNP er vokset med 1 % (fra 2 til 3 %) i løbet af det seneste år, hvilket af nogen allerede tilskrives virkningerne af serbisk-kinesisk samarbejde, så er industriproduktionen elendig, med en disproportional sektor for tjenesteydelser. Mange varer importeres billigt (eller knap så billigt), inklusive fra Kina. Arbejdsløsheden er stadig massiv, officielt omkring 16 %, mens den faktiske arbejdsløshed er langt højere. Ungdommen har ingen fremtid, og folk med en universitetsuddannelse ender som taxichauffører eller finder jobs i turismens underholdningsbranche. I Serbiens næststørste by, Novi Sad, ligger en tjeners gennemsnitlige indkomst på omkring 200 euro, alt imens leveomkostningerne udgør 500 euro. Unge mennesker forlader landområderne og flytter ind til de få storbyer, men finder i øjeblikket heller ikke arbejde i byerne. Behovet for investering til fornyelse af infrastruktur er enormt og rangerer sagtens i størrelsesordenen 30-50 mia. euro for hovedstaden Beograds vedkommende.

EU, der på alle mulige måder udøver en masse pres (Serbien er et ansøgerland), anses for at have været en reel forhindring for udvikling i de seneste 15 år. Ikke alene er ingen projekter blevet finansieret, men Serbiens optagelse i EU er også konstant blevet udsat. Serbien har en enorm befolkningsgruppe, der traditionelt set har boet og arbejdet i Tyskland efter Anden Verdenskrig. Folk er dødtrætte af de tomme løfter. Så enten tager Tyskland og andre EU-lande sig sammen nu og ændrer kursen, eller også har de forpasset deres chance.

** (For femten år siden, i juni 2001, præsenterede Jacques Cheminade (Frankrig) og Elke Fimmen på Novi Sads universitet den Eurasiske Landbro, behovet for et Nyt Bretton Woods og principperne for fysisk økonomi, som denne defineres af Lyndon LaRouche. Yderligere et foredrag blev holdt under det samme besøg, ved det prestigøse Institut for Økonomisk Videnskab i*

Beograd, der blev stiftet i 1958, og som det er lykkedes at bevare frem til i dag.)

Foto: Ny jernbanebro (hvide bue) under opførelse over Donaufloden i Novi Sad. Del af et fællesprojekt mellem Kina, Serbien og Ungarn om en ny, højhastigheds-jernbanelinje fra Beograd til Budapest.